

1 — Tři citrónky (neznámý)

- C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7

 1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
 C Ami Dmi G7 C
 jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.
- C Ami Dmi G7
 R: Rybaroba rybaroba rybaroba čuču,
 C Ami Dmi G7
 rybaroba rybaroba rybaroba čuču,
 C
 zůstaly na hladině.
- 2. Jeden z nich povídá: "Přátelé, netvařte se tak kysele! Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!"
- R: ... že nám patří moře celé.
- A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál.
 A tak se plavily do dáli až na ostrov korálový.
- R: ... až na ostrov korálový.
- 4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera. Sežrala citrónky i s kůrou a skončila tak baladu mou.
- R: ... a skončila tak baladu mou.

$2 - \mathsf{Balada} \ \mathsf{o} \ \mathsf{princezn} \check{\mathsf{e}} \ \mathsf{a} \ \mathsf{o} \ \mathsf{hradu} \\ (\mathsf{nezn} \check{\mathsf{a}} \mathsf{m} \check{\mathsf{y}})$

- C F G7 C

 1. Povím vám jednu baladu o princezně a o hradu,
 Ami Dmi G7 C
 baladajdajdaj baladajdajdaj, o princezně a o hradu.
- 2. Žila jedna princezna, moc krásná a moc líbezná...
- 3. Ta čekala na prince, až vrátí se jí z blázince...
- 4. Natáhla si hodinky a počítala vteřinky...
- 5. Pět vteřinek ubylo a prince ještě nebylo...
- 6. Tu zavolala si služku, ať jí nabije pušku...
- 7. Služka pušku nabyla a princezna se zabila...
- 8. Celá země třese se, jak princ na koze nese se...
- 9. Vrazí do prvních dveří, kde princezna mrtvá leží...
- 10. Vytáhne tu dýku svou a vrazí si ji do prsou...
- 11. Tak tam leží oba dva a ožíraj je hovada...
- 12. Když to služka viděla, tak bačkorou se zabila...
- 13. Teď tam leží všichni tři a lezou po nich ministři...
- 14. Když to koza viděla, tak paznehtem se praštila...
- 15. Když to javor uviděl, tak celý z toho ztrouchnivěl...
- 16. Končím tu svou baladu o princezně a o hradu...

```
3-{\sf Kolo,\ rovno,\ hovno}\atop ({\rm nezn\acute{a}m\acute{y}})}
```

```
A7
                                                                              D
1. Kolo, rovno, hovno, jak se to rýmuje, kolo, rovno, hovno, jak se to rýmuje!
  kolo jede rovno, rovno přes to hovno, rovno přes to hovno, tak se to rýmuje.
2. /: Kostel, prdel, papír, jak se to rýmuje? :/
  /: Kostel, to je víra, prdel, to je díra, papírem se utírá,
  tak se to rýmuje. :/
3. /: Šnytlík, pytlík, rychlík, jak se to rýmuje? :/
  /: Když tě svrbí pytlík, dej si na něj šnytlík a pojedeš jak rychlík,
  tak se to rýmuje. :/
4. /: Puška, voda, blbost, jak se to rýmuje? :/
  /: Puškou, tou se míří, voda, ta se víří a blbost, ta se šíří,
  tak se to rýmuje. :/
5. /: Tygři, hasiči, sulc, jak se to rýmuje? :/
  /: Tygři, to jsou šelmy, hasiči maj helmy a sulc se třese velmi,
  tak se to rýmuje. :/
6. /: Hospoda, náves, voda, jak se to rýmuje? :/
  /: V hospodě se pije, na návsi se blije a voda všechno smyje,
  tak se to rýmuje. :/
7. /: Prádlo, peří, škola, jak se to rýmuje? :/
  /: Prádlo, to se pere, peří, to se dere a na školu se vzpomíná,
  tak se to rýmuje. :/
8. /: Hraběnka, Monča, postel, jak se to rýmuje? :/
  /: Hraběnka je hrdá, Monča zase Tvrdá a v posteli se narodil spisovatel Drda.
      :/
```

$4 - \mathsf{A} \ \mathsf{te} \ \mathsf{Rehradice} \\ \phantom{\mathsf{Rehradice}}_{(\mathrm{lidov\'a})}$

Dmi C F

1. A te Rehradice, na pěkný rovině,
G Ami Dmi G C
teče tam voděnka dolů po dědině.
Gmi Ami Dmi
Je pěkná, je čistá.

- A po tej voděnce drobný rebé skáčó, pověz mi má milá, proč tvý oči pláčó tak smutně, žalostně.
- Pláčó oné, pláčó, šohajó, po tebé,
 že sme sa dostali daleko vod sebe,
 daleko vod sebe.
- Proč by neplakaly, když srdénko bolí, musijó zaplakat šohajovi k vůli, šohajovi k vůli.
- A te Rehradice, na pěkný rovině, teče tam voděnka dolů po dědině.
 Je pěkná, je čistá.

5 — Kdyby tady byla taková panenka $^{ m (lidov\acute{a})}$

```
1. /: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, :/
   G   D   A7   D
   /: která by mi chtěla syna vychovati, přitom pannou býti. :/

2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :/
   /: ty by jsi mi musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :/

3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti. :/
   /: ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití. :/

4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití, :/
   /: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :/

5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši, :/
   /: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :/
```

6 — Čarodějnice z Amesbury Asonance

- Dmi C Dmi

 1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 F C Dmi
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 F C Dmi Ami
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 B Ami B C Dmi
 a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
- 2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil, že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
- 3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali a když ji vedli městem, všichni kolem volali: "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš, teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
- 4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou, sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
- 5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná, v noci se v černou kočku mění dívka líbezná, je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění, a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
- 6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený: "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

- 7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou: "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam, pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
- 8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici a všude kolem ní se sběhly davy běsnící, a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou, zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

7 — Folklóreček

Bratři Ebenové

Zahrajte mi muzikanti zvesela, zvesela!

D
C
1. Slunečko vychází nad vysokú horú,
G
Emi G
A
D
počítám, že večer pude zase do-lu.

Večer pude dolu, zitra pujde znovu,
takhle tu pisničku máme hned hotovú.

- A C
 R: Nejvíc mě ten folkloreček dojímá,
 G Emi G EmiAD
 když se hraje elektricky, elektricky s bi-címa.
- Šavlička se blýská na severní stranu, košulenku Jano ma vypasovanú.
 Jede na koničku, jede do vesničky, za klobúčkem perko a v ruce husličky.

R:

3. Zahraj mi Janičku, zahraj na húsličky, potěš ty tej mojej přesmutnej dušičky. Zahrál mi Janiček, zahrál na húsličky, hned z toho natočil dvě pěkné destičky.

R:

4. Kdo si to cedečko doma vypaluje, ten moje srdečko tuze zarmucuje. Komu tu cedečku najdu na pisičku, tomu svu šavličku useknu ručičku.

8 — Nikdo to nebere

Bratři Ebenové

Emi7 A

D C G

1. Ještě se svítí a ještě teče voda,
D C G
kdo odpoví ti a kdo ti ruku podá?
Emi A D
Ještě se vaří a zdá se, že nám chutná,
G C D
volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

 A kamna hřejí, hlas mluví do éteru, ta slova znějí jak rány z revolveru.
 Lékařská pomoc nicméně není nutná, volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

Emi7 A Emi7 A Emi7 A
R: Zvoní to, vyz vání, a běda:
nikdo to nebere, nikdo se nehlásí, nikdo to nezvedá, nikdo to nezvedá.

3. Sníh poletuje, ta zima konce nemá a králům ujel přímý spoj do Betléma a podle všeho je jim to zřejmě putna, volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

R:

4. Zisky i dluhy píšeme do análů, jeden jak druhý toužíme po signálu a když pak přijde, odpověď je tak smutná, volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

9 — Stýskání

Bratři Ebenové

A Dmi Emi Hmi

1. Stýská se, černovlásko,
F#mi Hmi G Ami
po loučení, kdy jsi se
F#mi Hmi G C
na rameni vyplakala,
C A Emi7 A
černovlásko.

 Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi něžně smála, rozespalá, černovlásko.

Hmi G R: Stýská – šest písmen místo tvé lásky, Emi F∄mi Hmi stýská – pláčou dlouhé samohlásky, Hmi G D stýská – zůstala jsi mi pod víčky, Gmai7 Hmi dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky Emi7 a dveří skřípání nese mi stýskání.

- Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně, podleh' tobě i angíně, černovlásko.
- 4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno, proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

R:

- Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové, na ústa mě už neklove, černovlásko.
- Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování, inventura milování, černovlásko.

R:

A Dmi Emi Hmi R: Stýská se, hm, $\mathbf{F}\sharp\mathbf{mi}$ Hmi G A4sus stýská se mi, hm.

$10-{\mathsf{Trampsk}}$ á

Bratři Ebenové

Dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,

město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dm

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák príma, svobodnej a tak,

Dmi G Dmi prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F

R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem,

G Dm

a Meky, Miky, Vrt – a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapradí,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel

a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,

co jseš, kam jdeš, co jseš.

11- Franky Dlouhán

Brontosauři

C

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

G

F

C

lidem nad hlavou, smutnou dálavou.

Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,

F C
po Státech toulal se jen sám
F C G7
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

F C Ami

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.

F G F G7 C
A každej, kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl, slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl, farář píseň pěl, umíraček zněl.

12 - Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C

1. Když první tání cestu sněhu zkříží F Dmi E7 Ami a nad ledem se voda objeví,
Dmi C voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E7 Am tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

F C
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
F C
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
E7 Ami Dmi
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
F E7 Ami
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám. Jaro je lék na řeči, co nás nudí a na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk. Pak bych měl naděj', že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

$13-{\sf Kytka}$

Brontosauři

- G D

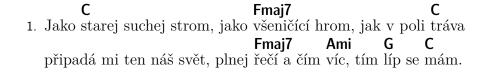
 1. Otvírám lásku na stránce rád,
 A7 D

 přišel jsem, milá má, něco ti dát.

 Zeptat se, co děláš a jakej byl den,
 pohladit tvář, tu kytku si vem.
- R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,jestli má touha tě neporaní.Ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,s tebou je celej svět jak vyměněnej.
- 2. Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty ležej na kolenou. Oči jako čert a maličkej nos ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

$14 - \mathrm{Na}$ kameni kámen

Brontosauři

Fmaj7 Ami G C
R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.
Fmaj7 Ami G C
A jestli není žádnej Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no a potom ámen.

- A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů.
 Přes všechna slova co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
- 3. Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
 Jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

15 - Podvod

Brontosauři

Emi Ami

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D G
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Ami Ami/C Emi
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Ami H7
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám, píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk, je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

- R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

 Emi

 ti říct, že už ti nezavolám,

 Ami

 D7

 pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

 G

 H7

 podved jsem všechno, o čem doma si sníš,

 Emi

 teď je mi to líto.
- 3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu, z lásky, dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost, je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

16 — Růže z papíru

Brontosauři

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil

E7 Gi

a teď nemám, nemám klid,

Ami Dmi

hlava třeští, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: "Vzbuď se,"

E7 Gmi

věčně trhá nit,

Ami Dm

studenou sprchu měl bych si dát.

D7 Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.

Dmi

V tomhle smutným světě

Gmi

jsi má naděj' na víru,

ami Di

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku,

no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš.

Možná trochu zvláštní

v dnešní době, no tak at,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

17 - Signály

Brontosauři

C E

1. Cesty jsou blátem posedlý,
E7 F
vzduch jarní vůni zavoní
C
z kouřovejch signálů.
E
A bílý stopy ve skalách
E7 F
umyje slunce jako prach
C
na cestách tuláků.

C C7
R: Zas bude teplej vítr vát
F C
a slunce skály v kempu hřát.
E
Tak ahoj, slunce, vítej k nám,
E7 F C
písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad, no já mám čas. Stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech, no já mám čas.

R:

$18-{\sf Slunovrat}$

Brontosauři

Ami Ami/C H7 E7 Ami

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
Ami/C Ami Emi
paseky osvítí zář z borovejch klád zapálenejch.

Ami C G Dmi R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí. Ami Emi/H Ami Jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

 Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky, boudy na zastávkách kde potkávaš lidi, co potkat jsi chtěl.

R:

Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
 šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp, opuštěnej.

$19-\mathsf{St\acute{a}nky}$

Brontosauři

D G

1. U stánků na levnou krásu
D Gmi
postávaj a smějou se času
D A7 D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

 Skleniček pár, pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy, neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

D Gmi

tak málo jen, tak málo je lásky,

D A7

ztracená víra hrozny z vinic

D

neposbírá.

 U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

20 - Valčíček

Brontosauři

C
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
G7
C
at ti každej den připomíná,
C7
F
C
/: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
G
C
at ti každej den připomíná:/

 Kluka jako ty hledám už spoustu let, takový trošku trhlý mý já, dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádnej ideál, hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál.

$21- {\small Mezi~horami}\atop {\small \check{C}echomor}$

```
    Dmi C Dmi
    /: Mezi horami lipka zelená, :/
        F C Dmi C Dmi
        /: zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa. :/
    /: Keď ho zabili, zamordovali, :/
        /: na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili. :/
    /: Ej, křížu, křížu, ukřižovaný, :/
        /: zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :/
    /: Tu šla Anička plakat Janíčka, :/
        /: hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička. :/
```

$22-{\sf Proměny}$

Čechomor

Ami G C Dmi Ami

1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku, nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.

G C G C Dmi E Ami

A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.

- Copak sobě myslíš, má milá panenko? Vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- A já sa udělám malú veverečkú a uskočím tobě z dubu na jedličku.
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 4. A já chovám doma takú sekérečku, ona mi podetne dúbek i jedličku.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- A já sa udělám tú malú rybičkú a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 6. A já chovám doma takovú udičku, co na ni ulovím kdejakú rybičku. A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

Ami F C F C G

R:

- 7. A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu.
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 8. A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu. A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
- A já sa udělám hvězdičkú na nebi a já budu lidem svítiti na nebi.
 Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
- 10. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi.
 A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami Dmi7 C Dmi7 C G Ami Dmi7 C Dmi7 C G

23 - Včelín

Čechomor

Ami G

1. /: Sousedovic Věra má
Ami G
jako žádná jiná,
Ami G
viděl jsem ji včera máchat
Ami EmiAmi
dole u vče lína. :/

Ami C

R: /: Dole dole dole dole, dole dole dole,
G Ami
hej dole dole dole, dole u včelína. :/

2. /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat, nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna. :/

R:

3. /: At v poledne radost má, slunko hezky hřeje, když se na mě podívá, dám jí co si přeje. :/

R:

4. /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi, ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali. :/

$24-\mathsf{Jaro}$

Fešáci

Ami C G Ami

1. My čekali jaro a zatím přišel mráz, tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,

C G Ami C G Ami

z těžkých černých mraků se stále sypal sníh a vánice sílí v poryvech ledových.

C G Dmi G

Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá, do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G Dmi G

zvěř z okolních lesů nám stála u dveří a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále

Ami
blíž.

- 2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal, když vystrašený soused na okno zaklepal: "Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí, já do města bych zašel, doktor snad poradí." Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal, dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval: "Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
- 3. Na to strašné ráno dnes nerad vzpomínám,
 na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
 trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
 na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
 kterým bych v té bouři nejel ani sám,
 a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

25 — Lojza a Líza Fešáci

"Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?" "Dojdeš pro vodu?" "Už běžím." "No proto."

- 1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo, G C D G vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
- Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
- A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo, a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
- Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
- Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo, jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
- Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji.
- A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo, a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
- Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
- Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo, jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.

- 10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji.
- 11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo, a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
- 12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
- Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo, jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
- 14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
- 15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo, a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
- 16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
- 17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo, a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
- 18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo, no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.
- 19. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo, vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

$26 - \mathsf{Zafúkan\acute{e}}$

Fleret

Ami A2 Ami A2

1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7 Ami E4sus
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
R: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané.
Ami C G C
Zafúkané, zafúkané,
F C E Ami Emi D G H7 Emi D G H7 Emi
kolem mňa všecko je zafúkané.

- 2. Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává a budu u tvého okénka stát.
- R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/
- 3. Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy sú zafúkané.
- R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

Ami F G C

1. Mluvíme spolu beze slov a milujem se po paměti, F C E7 F G chodíme domů na ostrov, adoptujem vlastní děti.

- Vstáváme ráno beze slov, večer beze slova usnem, ryby, co čekaj na výlov, zvadlé a otupené dusnem.
- C Dmi G B
 R: Slova jsou jak motýli, co nám kdysi uletěli,
 C Emi B E7
 chytíme je na chvíli, ulétnou nám po neděli.
- Žijeme spolu po hmatu, po čichu a po návyku, ty čekáš na mou výplatu a já zas na trochu křiku.
- Aspoň na mě chvíli křič nebo mi čti denní zprávy, kéž bych byl teď někde pryč, mezi lidmi, co se baví.

R: Ta da da ...

Ami F G C Mluvíme spolu beze slov, milujem se po paměti...

28- Blues folsomské věznice $_{\mathrm{Greenhorni}}$

- 2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér, a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér, pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
- 3. Ale udělat banku, to není žádnej žert, sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert, místo jako kočka já utíkám jak slon, takže za chvíli mě veze policejní anton.
- 4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus, proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues. Pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!" a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

$29-{\hbox{Cizinec}}$

Greenhorni

- Ami Dmi Ami

 1. Na kraji pouště sluncem spálený
 Dmi Ami E Ami
 stojí naše malý město dřevěný.
 Dmi Ami
 Jednoho dne, právě čas oběda byl,
 Dmi Ami E Ami
 se na kraji města jezdec objevil.
- 2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach, místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
- R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,

 F C
 na každém nároží zatykač vlál,

 Dmi Ami
 na něm cifra, za kterou by sis žil,

 E Ami
 a přece nikdo z nás nevystřelil.
- 3. Pomalu projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící, před saloonem zastavil a z koně slez', jeho stín šel za ním a za stínem děs.
- 4. Zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla, objednal si pití a v místnostech těch každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

R:

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink', pak ke koni došel krokem pomalým, za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

$30 - \text{Když náš táta hrál} \atop \text{Greenhorni}$

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí, C G scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával D7 G C G D7 G a tu svoji nejmilejší hrál.

- 2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět, už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět, kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát, tak zase slyšet svýho tátu hrát.
- 3. Ta písnička mě vedla mým celým životem, když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem, a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál, když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- 4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí, když je noc a měsíc, potom zdá se mi, jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát, zase jeho píseň slyšel hrát.

31- Rocky Top

Greenhorni

C F C

1. Byl to démon, co horu Rocky Top
Ami G C
zaklel do Tennessee Hills,
F C
prach a skály, to je Rocky Top,
Ami G C
pustina v Tennessee Hills.

Ami G B F
R: Mraky táhnou, táhnou níž, vášeň ti uhasí,
C B C
soudí tě Rocky Top, Rocky Top v Tennessee
C B C
Rocky Top v Tennessee.

 Těžký mračna zahalí Rocky Top, sotva se do roklí dáš, kterou cestou zpátky dolů jít, už nikdy nepoznáš.

R:

3. Na dně rokle do prachu zahodí každej, co na cestu měl, jedinej chlap se prostě nehodí, nevím, co by tu chtěl.

C B H C B F C R: Rocky Top v Tennessee...

$32 - {\sf Rovnou, \ tady \ rovnou} \\ {\sf Greenhorni}$

- D D7

 1. Tak už jsem ti teda fouk',
 G D
 prsten si dej za klobouk,
 G A D
 nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
 D A7 D
 to ti říkám rovnou.
- R: Rovnou, jo, tady rovnou,
 rovnou, jo, tady rovnou,
 prostě těpic a nehledej mě víc,
 to ti říkám rovnou.
- Z Kentucky do Tennesee
 přes hory a přes lesy,
 z potoků vodou já smejval stopu svou,
 to ti říkám rovnou.

33 — Zátoka

Greenhorni

- C G7 C

 1. V zátoce naší je celej den stín,
 Ami C
 dneska je tichá, já dobře vím,
 Ami C
 kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F C
 za vodou čekám na lásku svoji.
- 2. Poslední dříví jsem na oheň dal, i kdyby nocí překrásně hřál, já nespím, to víš, jak bych si přál, proč si mě Hondy na práci vzal?
- 3. Pomalu svítá a krávy jdou pít, v sedle zas musím celej den být, proč má tvůj tatík, ach, tolika stád, tejden už sháním a nemůžu spát.
- 4. Zítra se vrátím na jižní díl, v zátoce naší, tam bude můj cíl, vítr se zdvihá a měsíc je blíž, zítra stín zmizí, dobře to víš.

34- Ztráty a nálezy $_{ m Hlavolam}$

Emi D Ami Emi H

Emi D

1. Kolikrát jsem minul tuhletu výlohu s panáčkem od sazí,
Ami Emi H
nikdy jsem nepřišel na to, co znamená "ztráty a nálezy",
Emi D
když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,
Ami Emi H
vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.

Emi C D G
R: A tak at hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,
Emi C H
něco mám a pak nemám zase nic,
Emi C D G
říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,
Emi C H
stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.

- 2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe, vždycky však pamatuj na ztráty a nálezy, nechoď hledat sebe, až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději, vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.
- R: Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš, něco máš a hned nemáš zase nic, proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš, stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.

Emi D Ami Emi H Emi Co dál k tomu říct...

35 — Amazonka Hop Trop

- G Hmi Bmi Ami

 1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,

 G Ami D

 čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
- Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,

 G Ami D

 stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.
- Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl, "Amazonka" říkavali a já hrdě přisvědčil.
- Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká, vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

- Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.
- G E7 Ami

 6. Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám.

 G Ami G

 Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,

 Ami G

 pořád stejná, přísahám.

36 — Švorcák Hop Trop

Dmi B A7

1. S partou kluků v koutě na perónu
Dmi B C A7
tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,
Dmi B A7
vo pár kroků dál se na nás díval
Dmi B C Dmi
starej pán, už vod pohledu trochu podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu, když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám, na kytaru na mým klíně koukal a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F Gmi
R: Nezdálo se, že je ňákej švorcák,
F Gmi A
co by neměl prachy, který dal by za novou,
F Gmi A
měl podivnej hlas a divný voči,
Dmi B C Dmi
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. "To vomlácený dřevo není k mání, patří mojí máti a je starší nežli já, je to dárek od někoho z mládí, a ten jistě nikomu a nikdy neprodá."

R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě řek', že ňákej cizí chlap se hrozně zajímá o věc, která cenu má jen pro ni, divil jsem se, co ji na tom tolik dojímá...

37 — Tři kříže Hop Trop

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
Dmi C Dmi
který v drápech má Ďábel sám.
C Ami
Bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi C Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal.
F C Ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený
Dmi C Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačka jen.
 Chřestot nožů, při kterých přejde smích, srdce kámen a jméno Sten.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž sand vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
 Svědomí měl, vedle nich si klek ...

Rec: Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. At mi tedy Bůh odpustí.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník a v něm, co jsem psal.

$38 - {\textstyle\mathop{\mathsf{Matfyz}}} \; {\textstyle\mathop{\mathsf{Blues}}} \; \\ {\textstyle\mathop{\mathsf{Humbuk}}} \;$

- Nabalil jsem na Matfyzu doktorku, tato kost mi pronikla až do morku, děsila mě, že si spolu nehajnem, nebudu-li nosit triko s Einsteinem,
 A7
 E
 triko s Einsteinem, jinak si nehajnem, jinak nehajnem, jinak nehajnem.
- 2. Byla samá fyzikální poučka, kvůli ní jsem studoval L. Součka, stál jsem o ni jako Slovák o naftu, opustil i řídící flek v mančaftu, scházel mančaftu jak nafta Slovnaftu, nafta Slovnaftu, nafta Slovnaftu.
- 3. Zatímco já přešel na čaj bez bromu, její odpor narůstal ohm po ohmu, poslala mě do ňákýho Paroma, pohaněla moje mužný aroma, prej: "Jdi do Paroma i se svým aroma, se svým aroma, se svým aroma!"
- 4. Skončila ta neférová aféra, zase dělám kulturistům šoféra, zase nosím Schwarzeneggera na tričku a cvičím, ať mám zase svoji fyzičku, ať mám fyzičku a 'neggera na tričku, 'neggera na tričku, 'neggera na tričku.

39 — Jožin z bažin Ivan Mládek

Ami
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,

E Ami
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.

G7 C G7 C E
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,

Ami E AmiG7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice, přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice: "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede, tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

- 3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek, Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček." Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl, na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: Jožin z bažin už je celý bílý,

 Jožin z bažin z močálu ven pílí,

 Jožin z bažin dostal se na kámen,

 Jožin z bažin tady je s ním ámen!

 Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,

 dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

40 — Láďa jede lodí Ivan Mládek

G7 C G7 C G7 C G7 1. Láďa jede lodí, tou lodí výletní, C G7 C k Lídě, co s ní chodí, Ami Dmi G7 C G7 Láďa Horký jede k ní. G7 C G7 C G7 C G7 Jestli s sebou hodí, ten parník výletní, C Ami Dmi G7 Lída bude překvapena, že je Láďa s ní.

E7 Ami R: V podpalubí topič přikládá, na lodi je skvělá nálada. G7 C G7 A celý kraj, kraj, G7 C G7 C G7 kraj to cítí, že je máj, Ami Dmi G7 G7 C Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj. G7 G7 C A celý kraj, kraj, G7 C G7 C kraj to cítí, že je máj, Ami Dmi G7 C Láďa Lídu vyhledá a pak si pusu daj.

2. Lída jede lodí, tou lodí výletní, k tomu, co s ní chodí, ale ten zas jede k ní. A tak se vlastní vinou dvě srdce dychtivá nešťastně se minou, zkrátka tak to chodívá.

41 — Básnířka

Jarek Nohavica

	G	D	C	D	G	DCD	
1.	Mladičká	básnířka	s korálky	nad ko	otníky		
	G	D	C D	Emi	i		
	bouchala	na dvířk	a paláce p	oetiky.			
	G	C	G	C G	ì		D
	S někým	se vyspal	la, někomu	nedala	a, lásk	a jako	hobby,
	G	D	C	D	G	D C D	
	pak o ton	n napsala	sonetu na	a čtvři (	doby.		

- 2. Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti, ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty. Plná tragiky, plná mystiky, plná splínu, tak jí to otiskli v jednom magazínu.
- 3. Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu, od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu. Trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora, za týden na to byla hvězdou mikrofóra.
- 4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy, ráno se budila vedle záchodové mísy. Múzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.
- 5. Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky, at bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky. Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota, tak o tom napsala sonet ze života.
- 6. Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje. Pero si vzala a pak se dala tichounce do pláče /: a její slzy kapaly na její mrkváče. :/

42 — Dokud se zpívá $_{ m Jarek\ Nohavica}$

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C G
svatý Medard, můj patron, tuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G C
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

- 2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze. I kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 /: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

43 - Hlídač krav

Jarek Nohavica

 ${\color{blue}\mathbf{C}}$ 1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši, F G C až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu."

F G C

Já jim ale na to řekl: "Chci být hlídačem krav."

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
FGC
zpívat si: pam pam pam...

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich: nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy. S nohama křížem a s rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

44 — Jdou po mně, jdou $_{ m Jarek\ Nohavica}$

1.	D G D F#mi Hmi A Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš, G D A Hmi G D G D /: pak jednou v létě řek' jsem si: "At, svět fackuje tě, a tak mu to vrat." :/
2.	Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám, /: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :/
R:	D G D F♯mi Hmi A Jdou po mně, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou, G D A Hmi G D C G A D kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé. G D
3.	Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt, /: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :/
4.	Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost, /: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/
R:	
5.	Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky slíz' a dal, vše mi dal, /: a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :/
6.	Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem utáh' a straním se žen, /: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/
R:	Jdou po mně jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou,

kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

$45 - {\sf Kometa}$

Jarek Nohavica

Ami

- Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G7 C E7
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
- 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

- 3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech, tajemství, která teď neseme na bedrech.
- 4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na...
- 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

$46-{\hbox{Mikymauz}}$

Jarek Nohavica

Ami G F E Dmi

1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí, zdali to ještě tluče, zdali mám

E ještě štěstí,

Ami G F E Dmi E nebo je po mně a já mám voskované boty, ráno co ráno stejné probuzení do Ami nicoty.

 Není co, není jak, není proč, není kam, není s kým, není o čem, každý je v době sám,

vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

E F Dmi E
R: Zapínám telefon – záznamník cizích citů,
F Dmi E
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dmi G7
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C E
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Ami Ami/G F E Ami
rána bych zrušil.

- 3. Dobrý muž v rádiu pouští Chick Coreu, opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu, ve frontě na mumii mám kruhy pod očima, růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
- Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli, pomalu vychládají naše důlky na posteli,

všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou, že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

R: Postele rozdělené na dva suverénní státy, ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,

ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba, že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

- Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle, kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
 - kdy není tma, ale ještě ani vidno není, bdění je bolest bez slastného umrtvení.
- Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísle, usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
 - opřený o kolena poslouchám tvoje slzy, na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.
- R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by, káva je vypita a není žádná do zásoby, věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou, a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.
- 7. Povídáš o naději a slova se ti pletou jak špionážní družice letící nad planetou, svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce, dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
- 8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
 - všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku, jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra, hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra, jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze, měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.
- 9. = 1.

47 — Možná že se mýlím

Jarek Nohavica

2. Pan farář nabízel mi věčný život,

říkal: "Musíš, chlapče, přece v něco věřit,"

a já si dal nalačno jedno pivo

a spatřil anděly, jimž pelichá peří,

bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,

jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,

já o nich nevím a možná měl bych vědět,

já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,

já nechtěl nikdy na trůnu sedět,

bláznivé Markétě zpívám druhý hlas,

jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

4. Vy, náčelníci dobrých mravů, líbezní darmopilové a darmojedky, proutkaři pohlaví a aranžéři davů, vy jste mi nebyli na svatbě za svědky, bláznivá Markéta, ta mi svědčila, že kdo vchází do světa, jako by vypustil motýla.

R:

5. V pokoji, kde jsem včera spal, vypnuli topení a topila krása, měli jsme na sobě jen flaušový šál a já jsem křičel, že láska je zásah, bláznivá Markéta ať nám zapěje, že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje, nic se neděje, nic se neděje...

$48 - \mathsf{Muzeum}$

Jarek Nohavica

C G Ami

1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor
F C G7 C G7

je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,
C G Ami
chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,
F C G7 C

abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,
F C F

pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou
B F C F

a opájíš se představou, jaké to bude v ráji.
C G Ami
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
F C G7 C

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat, složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz, můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči, dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně. A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil a volat: "Tutanchámon, vivat, vivat!" po egyptském kraji. V pět třicet pět jednou z pravidelných linek

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají.
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

4. Možná si k tobě někdo přisedne,

a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta, dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu, který tady klepe od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem, jen navezená mrva v boží stáji.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,

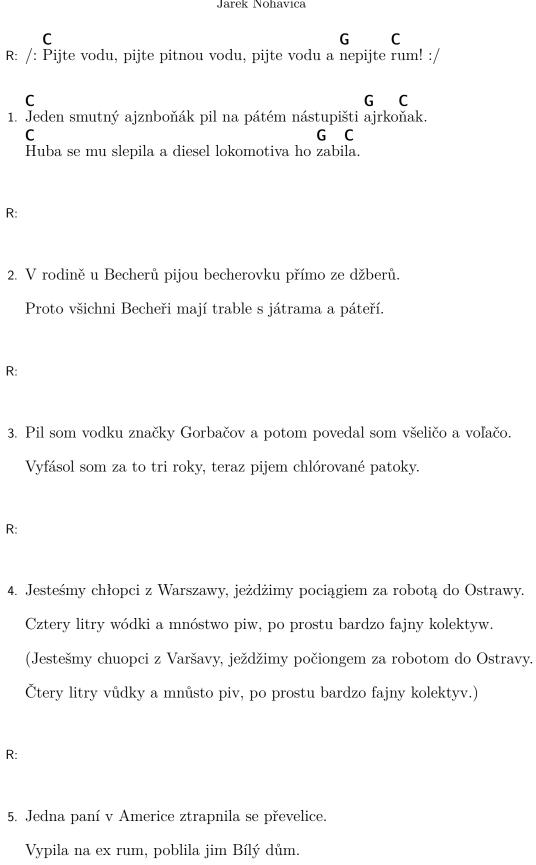
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty.

V neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu, kterou tam pro tebe už mají.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

49 - Pijte vodu

Jarek Nohavica

50 — Píseň zhrzelého trampa

Jarek Nohavica

G C 1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp, ho, ho, ho – a neznám písně z pamp, vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp... Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví... Vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový... G Ami R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz-rock. Chodím po světě bez nože, **C7** G C to prý se nemože, to prý jsem cvok. Já jsem nikdy neplul na šífu G7 a všem šerifům jsem říkal: "Ba ne, pane." Ami Já jsem ostuda trempů, GCJá když chlempu, tak v autokempu. 2. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky... jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácký... A prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku... a odříkám jim nazpamět akordy na Vlajku... R:

3. A tak teď chodím po světe a mám zaracha... na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha... Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb... zpívám si to svý "Nevadí a zase bude líp"...

$51 - \mathsf{Strakapúd}$

Jarek Nohavica

CFG

C F G C F G

1. Vysvitlo slunko, modrý strakapúd k obloze vzlétá
C F G Ami
a ty si krásná jako meruňka uprostřed léta.
F G C
A ty si krásná jako réva v Boršicích,
F G C
když zem se slévá s oblohou hořící.

- 2. Zatajím dech, abych snad nezkazil, co se ti zdá, pod hlavou máš jen ruce, polštářek ukrad' jsem já a ty jsi mírná jako vítr v jahodách, tvá hruď se vzdouvá, malý člun na vodách.
- 3. Vysvitlo slunce, modrý strakapúd po nebi krouží, probuď se, lásko, moje srdce mé po tobě touží a ty si vroucí jako láva pod Etnou, když sopka vstává bázliví odlétnou.

C F G C
Jen já zůstávám,
C F G C
jen já zůstávám
F G C

52 — Těšínská

Jarek Nohavica

Ami Dmi F E7 Ami Dmi **E7** Ami 1. Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě, Dmi F E7 Ami Dmi F E7 Ami u Larišů na zahradě trhal bych květy své nevěstě. C Dmi C Moje nevěsta by byla dcera ševcova z domu Kamińskich odněkud ze Lvova, Dmi F **E7** kochał bym ja i pieścił chyba lat dwieście.

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna, nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona. Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy a smála by se hezky. Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

4. Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době, u Larišů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě. Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká, bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka. Vidím to jako dnes, šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe. Jěště, že člověk nikdy neví, co ho čeká. na na na na...

53 - Ukolébavka

Jarek Nohavica

G/F♯ G 1. Den už se zešeřil, **G**/E G/F♯ G už jste si dost užili.

Ami Ami/G# Tak hajdy do peřin

Ami/G Ami/G♯ Ami a ne, abyste tam moc řádili.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo.

Na na na, ná ná ná na na ná ná, aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

D7 G R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,

hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi.

Hajajajaja ja já,

Kuba, Lenka, máma a já.

Dřív, než zítra slunce začne hřát,

dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach

a srdce náhle dělá buch, buchy,

nebojte se, já spím na dosah

a když zavoláte, zbiju zlé duchy.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo.

Na, na, ná...

54 — Zatanči

Jarek Nohavica

Emi G D Emi

1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
 G D Emi
 zatanči a vetkni nůž do mých zad,
 G D Emi
 at tvůj šat, má milá, at tvůj šat na zemi skončí,
 G D Emi
 at tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči a pak ke mně pojď.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa, polož dlaň nestoudně na moji hruď, obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi je pevně a mojí buď.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne, nový den než začne, nasyť můj hlad, zatanči, má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu ti hrát.

R:

55 — Zatímco se koupeš

Jarek Nohavica

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda, G A7 D na největší loupež ve mně se střádá, Gdim Hmi tak, jako se dáváš vodě, Fdim A7 vezmu si tě já, já zloděj.

- 2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu piju druhou kávu a kouřím třetí Spartu a za velmi tenkou stěnou slyším, jak se mydlíš pěnou.
- R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

 Emi G D

 chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

 Emi G D

 cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,

 Emi G D

 bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.
- 3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda, svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá a až budeš stát na prahu, všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

Emi A7 D Emi A7 D Hm hm, nebylo a není, hm hm, zatímco se koupeš...

56 — Zítra ráno v pět Jarek Nohavica

Emi G 1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví, D G ještě si naposled dám vodku na zdraví, **D7** Ami Emi z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe H7 Emi E7 Ami D G Emi a pak vzpomenu si, lásko, na tebe, Emi **H7** a pak vzpomenu si na tebe.

- 2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, a co jsem si nadrobil, si vypiju.
- 3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.
- 4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, lásko, nezapomeň a žij.

57 — Cukrářská bossanova

Jarek Nohavica

Cmaj7 C[#]dim Dmi7 C#dim Dmi7 G7 G7 Cmaj7 1. Můj přítel snídá sedm kremrolí, a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko, Cmaj7 C[#]dim Dmi7 G7 Cmaj7 C∄dim on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí," a je to paráda, chodit po světě, a Dmi7 G7 Cmai7 Ctdim Dmi7 G7 mít, mít v ústech sladko.

Cmaj7 C#dim Dmi7 G7

R: Sláva, cukr a káva a půl litru Becherovky,

Cmaj7 C#dim Dmi7 G7

hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,

Cmaj7 C♯dim

všechny cukrářky z celé republiky

Dmi7 G7

na něho dělají slaďounké cukrbliky

Emi7 A7

a on jim za odměnu zpívá zas a znovu

Dmi7 G7 Cmaj7 C‡dim Dmi7 G7

tuhletu cukrářskou bossanovu.

 Můj přítel Karel pije štávu z bezinek, říká, že nad ni není, že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,

koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek, a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč, a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

 Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí, postava fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary,

on ale říká: glycidy jsou pro lidi, je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

$58 - \mathsf{Amulet}$

Kamelot

G
1. Zhasl už oheň a jiskra líná
C
pomalu vzlétla tmou,
G
škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,
C
cigaretu vyklepanou,
Ami
z lesa vyletěl pták a krákoral tak,
D
že vzpomínky mé rozjitřil,
Ami
na znak pavouků, co do klobouku
D
mi vyšila holka z kusu mé šály v zavřeným kupé, když koleje hrály.

G
G
G+
Emi
G7

R: Můj amulet nezklamal moji pout,

C Cmi Emi D7

jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,

G G+ Emi G7

vím, cesty mé s tvými se nesejdou,

C Cmi Emi D7

ty pevně drží čas a s nimi i nás.

2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel, z myšlenek byl vodopád, najednou kdosi dlaně otevřel, z prstů mi tiše vypad', zahořel jako vích a z let bláhových stal se plamenící rejd a dívky té tvář mi zjevila zář, rudých plamenů na konci léta, na rtech mi zbyla jen jediná věta.

59 — Cikáni

Kamelot

 $\begin{array}{c} \text{Dmi C B A7} \\ 3\times\ /: & :/ \end{array}$

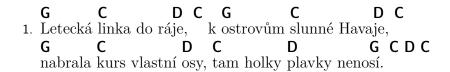
Dmi C

1. Rozjásaným davem kráčím sám,
B A7
staccato Estacada zní mi do uší,
Dmi C
ženy, písně, víno ze všech stran,
B A7
a dívka snědá moje slzy osuší.

Gmi G#dim Dmi
R: Zpívali písně cikánský,
B C Ami
v očích teplo a ve tváři kámen,
Gmi G#dim Dmi
na duších špínu mnoha dní
B C Dmi
a lidí, co povídají ámen.

2. S roztouženým srdcem, bijícím o hrany dýk a bílých koňských hřív, šel jsem vstříc tvářím pálícím, zapomněl na rány, co bolely mě dřív.

60 — Honolulu Kamelot

- Na pláži Beach Boys čekají, banány z palem padají, na runway Boeing dosedá a slunce pálí, to se má.
- D C G
 R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,
 D C G
 whisku na ex, mulatek sex si můžu přát, reggae, reggae, reggae.
 D C G
 Honolulu, ukululu. Hej!
- Mulatka záda natřela, paprsky pustím do těla, žraloci lidi nežerou, hlídaj' je skrytou kamerou.
- Černoch, co dělá zmrzlinu, zdarma ji dává každýmu, vše už je v ceně letenky, co neplatí pro manželky.

- Všichni tu tančí reggae styl, ani jsem kolu nedopil,
 tři holky plavky stáhly mi, třely mě ňadry velkými.
- Tu náhle signál budíku, vytáh' mě z pláže rovníku, šalinou za pětikačku jedu vorazit štípačku.

61 — Vyznavači ohňů Kamelot

Cmi $G\sharp$ B $D\sharp$ $G\sharp$ Fmi7 Gmi7 G13 1. Ujel jim vlak a bylo jim míň snad o deset nežli mně.

Hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na klíně.

Za tratí, kde je ves, hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl.

Ami Fmaj7
R: Vagabundům upsaní jak řádu mnich
C Dmi Ami E4 E
a nadosmrti rozpůlený konce prstů,
Ami Fmaj7
vyznavači ohňů na všech nádražích
C Dmi13
čekají zelenou, než pojedou,
Ami E7
než je dálky seberou.

Tichá noc se vetřela k nim stejně jako tehdy k nám,
 on ji políbil a sáhl do strun a hrál hity, které znám.

O koních v ohradách, co nemají tu zlost, že mě až v zádech zamrazí.

Ten pocit už dobře znám, je jako cizí host, když tě tvůj blízkej podrazí.

$62 - \mathsf{Zachra ilde{n}te}$ koně

Kamelot

Emi7 Ami7 D G C H/: :/

Emi7 Ami7

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G C H
věř mi, koně pláčou, povídám.
Emi7

Emi7
To byla půlnoc, vtom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi

hejna kohoutů a bůhví kam.

- G Hmi C
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 G Hmi C
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
 Ami C
 než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
 Ami H7
 pročesal plamen, spálil na troud.
- 2. Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal, já viděl, jak to hříbě umírá.
 Klisna u něj a smuteční děj se odbývá, jak tiše pláče, oči přivírá.

$63 - _{\rm Karel\ Kryl}$

G Emi G D7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla G Emi G D7 G přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
G Emi G D7 Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, G Emi G D7 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D7
R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G Emi G D7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G Emi D7 G
/: co mě čeká a nemine. :/

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky, debatujíce o Bohu a hraní na vojáky. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji schovat, to asi ptákum záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice. A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

64 — Lásko

Karel Kryl

Ami

Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
 E Dmi E
 milostný dopisy s partií mariáše,
 Dmi
 před cestou dalekou zpocený boty zujem
 C E
 a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,

Ami G

lásko, válka je holka moje,

C G Ami G Ami E s ní se miluji, když noci si krátím.

Ami G

Lásko, slunce máš na vějíři,

Ami G

lásko, dvě třešně na talíři,

C G Ami Emi Ami E ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu, s úšklebkem dospělých vytáhnem' cigaretu, v opasku u boku nabitou parabelu, zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony, latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny, není čas na spaní, smrtka nám drtí palce, nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

Ε

Rec: Levá, dva!

$65 - {\small \mathsf{Morituri}} \ \mathsf{te} \ \mathsf{salutant} \\ {\small \mathsf{Karel}} \ \mathsf{Kryl}$

		Ami	G	Dmi	Ami	
1.	Cesta j	e prach	a šterk a	udusaná	hlína	
	C I	F	G7	C		
	a šedé š	šmouhy	kreslí do	vlasů		
			Dmi	G	C	Ε
	/: a z h	vězdnýc	h drah m	ná šperk,	co kamením	se spíná,
	Ami	•	Emi	Ami		
	a pírka	touhy z	křídel po	egasů.:/		
				•		

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol
/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol.
:/

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.

Ami

Počkejte chvíli, mé oči uviděly

G7

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění...

Ami G

Seržante, mávnou a budem zasvěceni!

C

Morituri te salutant!

Ε

Morituri te salutant!

- R: Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídla holubí /: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :/
- R: Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,
 /: rezavý kvér, můj brach, a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :/

66 — Píseň neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína." A co na to Neznámý vojín?

E7 1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,

černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,

kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,

ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.

R: Co tady čumíte? Vlezte mi někam!

Copak si myslíte, že na to čekám?

Ami

Co tady civíte? Táhněte domů!

E7 Ami E

Pomníky stavíte, prosím vás, komu?

- 2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet, je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet, pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou, ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
- R: Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout, copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout? Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze? Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
- 3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají, ježto s těmi, co střílej' po sobě, vůbec nic nemají. Mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům, žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
- R: Kolik vám platějí za tenhle nápad?

Táhněte raději s děvkama chrápat!

Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?

Ami Ami6

Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

67 — Veličenstvo Kat $_{\mathrm{Karel\ Kryl}}$

Ami G Ami E7

1.	Ami V ponurér Ami F a houfec m	n osvětleni	G	C G	Dmi	,	Ami	E7		Ami Kat.
	:/									
2.	Kněz – ďa	ábel, co m	nši slouží,	z oprát	kv má	štolu,	pod fia	lovou	komží	láhev

- Kněz dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev vitriolu,
 - pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi /: prvního z rytířů, hle: Veličenstva Kat. :/
- C G F G7 C G F G R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou, z ostnatého drátu páchne to shnilotinou, Dmi Ami Dmi E E7 v kraji hnízdí hejno krkavčí, lidu vládne mistr popravčí.
- 3. Král klečí před Satanem, na žezlo se těší, a lůza pod platanem radu moudrých věší
 - a zástup kacířů se raduje a jásá, /: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/
- 4. Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže, z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá, /: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou, děti mají rády kornouty se zmrzlinou, soudcové se na ně zlobili, zmrzlináře dětem zabili.
- 5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat, a bylo jim to málo, poručili dětem /: modlit se, jak si přálo Veličenstvo Kat. :/
- S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
 - jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší, /: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

68 — Zkouška dospělosti $_{\mathrm{Karel\ Kryl}}$

- Ami F

 1. V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,
 G E
 studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.
- V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé a lež, co první směnka úvěru pro dospělé.
- C G
 R: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
 F E
 že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
- R: Tak tanči, lásko sladká, protanči večer celý, ten bál je křižovatka: dospělí – nedospělí.
- Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí, dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
- Dozrál čas dilematu, být pro anebo proti, pak čekat na výplatu, jak jiní patrioti.
- R: Opilí...
- R: Tak tanči...
- Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí, trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.
- R: Šumivé víno pění a dívky oblékly si namísto dětských snění dospělé kompromisy.
- R: Tak tanči...
- R: Opilí...

69 — Kluziště

Karel Plíhal

Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 Fmaj7G Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy, Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 Fmai7 G C chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo, nejdřív ale Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.

Emi7/H Ami7 C/G R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou Fmai7 C D7 G kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají, C Emi7/H Ami7 C/G tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou Fmai7 Fmaj7 C kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G CEmi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

$70-{ m My}$ š

Karel Plíhal

Fmaj7 Hmi7 Cmi7 D9 Gmi7
R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí
Hmi7 Gmi7 C7
a čte si starej Mladej svět,
Fmaj7 Hmi7 Cmi7 D9 Gmi7
a právě o pár pater výš sedí velká myš
C7 Fmaj7
u dveří dvě stě dvacet pět.

C Bmaj7 C

1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,
Bmaj7 C
večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,
Bmaj7 C
u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,
Bmaj7 C C7
protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.

R:

2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,
Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,
Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,
zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.

71 — Námořnická

Karel Plíhal

F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7
R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
E A7
lákají odvážné kluky,
D G
snad právě na něho štěstí se usměje,
D A7 D
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla zpocený tričko si svlíká, moře je neklidný, Jana je nastydlá, kašle a loďkou to smýká.

- 3. Maličký námořník s vlnami zápasí, polyká mýdlovou pěnu, loďka se potápí, v takovém počasí je těžké dobývat ženu.
- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje čekají na další kluky, maličký námořník i študák z koleje mají cíl na dosah ruky.

72 — Ráda se miluje Karel Plíhal

	Ami		G	C
R:	Ráda s	se miluje	e, ráda	ı jí,
	F	Emi	Aı	mi
	ráda si	i jenom 1	tak zp	oívá,
			G	C
	vrabci	se na pl	otě ha	ádají
	F	Emi	Ami	
	kolik ž	e času jí	zbýv	á.

F C F C E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami G C F Emi Ami

a Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku.

R:

 Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

 Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští, sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

čekat...

73 — Trubadúrská

Karel Plíhal Ami Ami C G **E7** Emi 1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem. Ami/G Fmaj7Fmaj7/F# Ami Ami Emi /: Dřív jinam neje-dem, dokud tu poslední nesvedem. :/ 2. Kytary nikdy nám neladí, naše písně spíš kopnou než pohladí, /: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :/ C Emi7/H Fmaj7 D9/F♯ G R: Hop hej, je veselo, pan kníže pozval kejklíře, Emi7/H Fmaj7Emi Ami hop hej, je veselo, dnes víta—ní jsme hosti. Emi7/H Fmai7D9/F# G C Hop hej, je veselo, ač neda-li nám talíře, Emi7/H C Fmaj7 Emi Ami pod stůl nám hážou kosti. hop hej, je veselo, 3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí, /: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :/ 4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí, /: že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :/ R: 5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník, /: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :/ 6. Rozdělaj' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky. Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu. Kdo to je tam u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu. R: 7. = 1.8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu a v hospodě znuděně

74- Už to nenapravím

Samson a jeho parta

Ami D F E Ami E E7
R: Vap ta da ta ta da tada ta tadada...

Ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7 ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál.

Ami 🛚 🖺

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Α7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E E7 zadní otevřená, zadní otevřená.

۸7

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G E E7 že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví.

Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

75 — Marsyas a Apollón $_{ m Marsyas}$

- D Emi A Asus4

 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
 D Emi7 G D
 Athéna jméno má za starých dávných časů,
 D Emi A Asus4
 odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
 D Emi7 D
 ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- Hmi A Hmi G
 R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout
 D Emi G D A D
 /: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/
- 2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří, Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří, král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá, o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 /: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/
- 3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen, prohrál a zápolí podveden vůlí krále, sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno, satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit, /: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :/
- 4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu, dárkyně moudrosti za starých dávných časů, teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása, Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása.
- R: Dy dy dy...

$76 - \mathsf{Bedna} \ \mathsf{od} \ \mathsf{whisky}$ Hoboes

Ami C Ami E7

1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E7 Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.
C Ami E7
Stojím s dlouhým vobojkem, jak stájovej pinč,
Ami C Ami E7 A G‡ A G‡ A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

D E A

do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

D E A Ami

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

 Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý.

Postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby 'si se hochu jen pořád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.

Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít, nemusel si dneska na krku laso mít.

R:

- 4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává, do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok, mám to smutnej konec a whisky ani lok.
- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká, jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

do nebeskýho báru, já sucho v krku mám, tak kopni do tý bedny...

$77 - \mathsf{Tis\'{i}c} \; \mathsf{dn\~{u}} \; \mathsf{mezi} \; \mathsf{n\'{a}mi} \; \\ \mathsf{Nerez} \; \\$

Hmi Emi Hmi9 F#mi7 C#mi7 Hmi7
1. Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním,
den za dnem si na nit navlékáš korálky s vůní našich dlaní.

F#mi C#mi7 Cmi Hmi
R: Světlo a tma, tak to jsem já,
F#mi C#miHmi
zhasni a dělej, co se dělat mů-že.

Světlo a tma, tak to jsem já,

 $3\times$ /: jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže. :/

 Telefonní seznam nových tváří, to je tvůj polštář pod mou hlavou, zatržená jména v kalendáři pátý týden ve vzduchu plavou.

R:

HmiG F[±]mi Hmi

- Ti-síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,
 našel jsem tě kdysi ve stohu slámy, ještě dnes mi za košili padá.
- Tisíckrát vlasy rozcuchaný, vlasy rozcuchaný jako křoví máš, sladká jak hrušky planý, v hlavě mám z tebe galimatyáš.
- Tisíckrát přešívaný knoflíček u krku máš
 a tvůj smích zvoní stejně jako hrany, v hlavě mám z tebe galimatyáš.

$78 - {\sf Oko\check{r}}$

(neznámý)

	D	A7	D
1.	Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,	vroubená je str	omama.
	D	Α7	D
	Když jdu po ní v létě samoten ve sv	větě, sotva pletu	nohama.
	G D E	Α7	
	Na konci té cesty trnité stojí krčma	jako hrad,	
	D		A7 D
	tam zapadli trampi, (tam se trampi	sešli,) hladoví a	a sešlí, začli sobě notovat.
		• •	
	D A7 D	A7	D
R:	Na hradě Okoři světla už nehoří, Bí	lá paní šla už d	ávno spát.
	D A7	D A	.7 D
	Ona měla ve zvyku podle svého bud	líku o půlnoci c	hodit strašívat.
	G D	E	A7
	Od těch dob, co jsou tam trampové	, nesmí z hradu	pryč,
	D A7	D	A7 D
	a tak dole v podhradí se šerifem do	vádí, on ji sebra	l od komnaty klíč.
		•	-

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici,

místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

79 — Malý velký muž Pacifik

Emi

1. Dokud tráva bude růst, řeky potečou a stoupat bude dým,

D
Emi
léta utečou a kam padne tvůj stín, země tvá bude tvou.

Ami
G
Dokud noci střídá den, vítr bude vát a mraky poplujou,

H7
Emi
slunce bude hřát a tak, jak léta jdou, země tvá bude tvou.

R: Jen Malý velký muž tolik dobře věděl,

Emi
co je ostrý nůž, smutek prázdných sedel,
C
D
Malý velký muž čekal svý znamení.
G
Jen Malý velký muž žehnal ohni sílu
Emi
s novou nadějí, v očích slepou víru,
C
D
Emi
přesto pohřbil sen, velký sen o Wounded Knee.

2. Dokud tráva bude růst, ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž, řeky zastaví se, plakat uslyšíš slunce zář krvavou.
Dokud noci střídá den, slova neplatí a co je vlastně jen
ono prokletí, co padlo na tvou zem, na tvou zem ztracenou.

R:

3. Dokud tráva bude růst, rány nezhojí a neopláchne déšť, řeky nespojí se v jeden silný proud, silný proud nadějí. Dokud noci střídá den, srdce zlomená a jejich dávný sen, skalní ozvěna, už nevrátí tvou zem silný proud nadějí.

80 — Velrybářská výprava

Pacifik

E A H7 E

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny, zvanej Knecht:

C#mi F#mi H7 E

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

A H7 E

Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:

C#mi F#mi H7 E

"Sbal, se jedem na velryby, prej až za polár."

E A H7 E

R: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

C#mi F#mi H7 E

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce, nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce, vypluli jsme časně zrána, směr severní pól, dřív, než přístav zmizel z očí, každej

R:

byl namol.

 Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz, hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz.

Na pobreží místo ženskejch mávaj tučňáci, v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok, starej rejdař povídá, že nedá ani flok:

"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog, tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

 Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví, stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi.

Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

81 — Něco o lásce

Pavel Dobeš

C F C

1. Za ledovou horou a černými lesy
F C
je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C G Dmi
stojí domek bez adresy a bez dechu,
F C
bydlí v něm – nechci říkat "víla",
F C
ale co na tom, i kdyby byla,
F C
před lidmi se trošku skryla
Dmi G C
a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi G
R: Že lidi rozumné blbnout nutí
C C/H Ami
a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dmi G C C/H Ami
co ji zrovna napadne, to udělá:
Dmi G
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
C C/H Ami
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
Dmi G C
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

Dmi G C C/H Ami

2. Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G C C/H Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi G C C/H Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G C
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

- R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
 platí i s úroky a nepočítá s daní,
 u ženských je to přímo námět na horor.
 Papuče letí pod pohovku,
 nákupní tašky padaj' na vozovku,
 ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
- 3. Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a seďte jak z trestu, jen ať si táhne, jak to dělají vandráci. Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit, láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
- 4. A nesmí vám to nikdy přijít líto, kupte si auto a cucejte Chito, odreagujte se psychicky, protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned, utíkejte, než vám zmizí navždycky.
- R: Převrhněte stůl, opustte dům,
 fíkusy rozdejte sousedům,
 nechte vanu vanou, ať si přeteče,
 na světě není větší víra,
 pro žádnou z nich se tolik neumírá,
 ani v žádné jiné zemi na světě.
- R: Hm hm hm...

82 — Zahrada ticha Pavel Roth

- Jako dým závojů mlhou upředených, vstupuješ do ticha cestou vyvolených.
- Je to březový háj, je to borový les,
 je to anglický park, je to hluboký vřes.
- Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.
- Kolik chceš, tolik máš oči otevřených, tam venku za branou leží studený sníh.
- 6. Zpočátku uslyšíš (zpočátku uslyšíš)
 vítr a ptačí hlas (vítr a ptačí hlas),
 v zahradě zelený (v zahradě zelený)
 přejdou do ticha zas (přejdou do ticha zas).
- 7. Světlo připomíná (světlo připomíná)
 rána slunečních dnů (rána slunečních dnů)
 v zahradě zelený (v zahradě zelený),
 v zahradě beze snů (v zahradě beze snů).
- Uprostřed závratí sluncem prosvícených vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

83 — Hotel Hillary Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,

F G Ami

máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,

G jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,

F G Ami G

jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F
R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi D
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi D
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
Ami
a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary, pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary, slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní, a cenzoři nám kázali o správným umění.

- 3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech a pořád všechno slibují starý hesla na domech, ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary, já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.
- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu, zahodíme lampióny a najdem hospodu, a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin a žádostivost těla a pak radost z volovin, /: a ta nám zbejvá. :/

$84-{\sf Panenka}$

Poutníci

GDGDDA7D

D G D G

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
D A
snad houf bílejch holubic nebo jen žal?
G D G D
Tak odplul ten prvý den zmáčený krví,
A D
ani pouťovou panenku nezanechal.

D G D A G D A

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
G D G D

otevři oči, ta hloupá noc končí
A D

a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty a řetízek zlatý a umyj se, půjdeme na karneval a na bílou kůži ti napíšu tuší, že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

85 — Inženýrská Rangers

- C

 1. Já studoval a studoval a budoucnost si budoval,

 G

 má máma chtěla, aby ze mě zeměměřič byl,

 F

 však v běhu věcí nastal zlom, já došel jsem si pro diplom,

 G

 C

 G

 teď už mě hřeje v kapse, čímž se splnil mámin cíl.
- 2. Mé nadání je všestranné, jsem bystrý, moje sestra ne, však strojařina potkala mě asi omylem.
 Proč já jen na tu školu lez, když nevymyslím vynález a nikdy nepochopím to perpetuum mobile?
- C
 R: Promovaní inženýři, sínus, kosínus, deskriptíva,
 G
 promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, ať s námi zpívá,
 C
 promovaní inženýři, sínus, kosínus, deskriptíva,
 G
 C
 promovaní inženýři, hlavy studované.
- 3. Nemám IQ vynálezce ani za jménem CSc., však mám rád hudbu, což je myslím povahový klad, Pracujem, ani nemrknem, když rýsujeme za prknem, tak není divu, že si chceme taky zazpívat.
- 4. I když jsem v jádru technokrat, na banjo umím zabrnkat, můj kolega zas na kontrabas slušně basuje, tak přesto, že jsme vzdělaní, teď plivneme si do dlaní a budem všichni hrát a zpívat, kolik nás tu je.

86	_	Mašinka
	Sen	ntex

	D		G	D
R:	Jede jede ma	ašinka, kouří	se jí z	komínka,
	G	Α	G	D
	/: jede, jede	do dáli, veze	e samý	vožralý.:/

1. Neusínej, nechoď spát, neusínej, nechoď spát,

```
/\!:až do rána bílýho my budem zpívat a budem hrát. :/
```

2. Lásko má jsi jediná do třinácti nevinná,

```
/: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy. :/
```

R:

3. Přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí:

```
/: "Lístky, prosím." – "Nemám, prosím." – "Jakto, prosím?" – "To máte tak." :/
```

R:

4. Jel jsem jednou tramvají pod sedačkou, potají,

```
/: přistoupila starší dáma, přisedla mi Dařbujána. :/
```

87 — Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami
Víno máš a markytánku,
C G AmiEmiAmi
dlouhá noc se pro hý-ří.
Ami C G Ami
Víno máš a chvilku spánku,
C G AmiEmiAmi
díky, díky, ver-bí-ři.

Ami C G AmiEmi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá-vá,
Ami G AmiEmiAmi
ostruhami do slabin koně po-há-ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva, do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
Ami C G AmiEmiAmi
zítra do Burgund batalion za-mí-ří.
Ami C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.
Ami C G AmiEmiAmi
Díky, díky vám, královští ver-bí-ři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti, za královský hermelín padne každý rád.

88 — Stará archa

Spirituál kvintet

D7 G D7 G R: /: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-, D7 G kocábku náram-, náramnou. :/

G
 D7 G
 Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram-, náramnou,
 D7 G
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram-, náramnou.

R:

G D7 G R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

R:

- Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram-, náramnou,
 Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram-, náramnou.
- Kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku náram-, náramnou, "ryby nechte, zachrání se samy hladce," kocábku náram-, náramnou.

R:

R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

R:

- Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram-, náramnou, tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram-, náramnou.
- Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram-, náramnou,
 ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram-, náramnou.

R:

R: Archa má cíl, jé, archa má směr, jé, plaví se k Araratu na sever.

89 - Starý příběh

Spirituál kvintet

D

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: "Přišel čas,
A7
dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.
D D7 G G‡dim
Mává, mává
D A7 D
nám všem svobodná zem."

2. "Já říkám, rovnou každý ať s tým počítá, že naše cesta ke štěstí je trnitá. Mává, mává nám všem svobodná zem."

D
R: "A kdo se bojí vodou jít,
A7
ten podle tónů faraónů musí žít.
D D7 G G#dim
Mává, mává
D A7 D
nám všem svobodná zem."

- "Až první krůček bude jednou za námi, už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
 Mává, mává nám všem svobodná zem."
- 4. "Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže, že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže. Mává, mává nám všem svobodná zem."
- 5. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám, ať každý ví, že rozhodnout se musí sám. Mává, mává nám všem svobodná zem.

90 — Žízeň

Spirituál kvintet

C Fmaj7 Ami G C

1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C

já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 AmiG C

už v Knize knih je psáno: bez vody nel-ze žít,
Fmaj7 C

však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C Stačí říct, kde najdu vláhu
F C G
a zchladím žáhu pálivou,
CC7
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C Stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená, však musíš zadní vrátka nechat zavřená, mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt, vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor, tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor, ten pramen vody živé má v sobě každý z nás a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

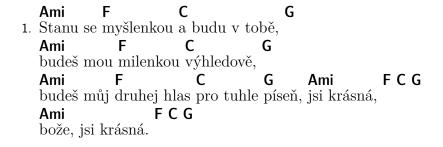
$91-{\rm A}\check{\rm z}...$

Tomáš Klus

1.	Ami D G C Až rozpustím dým a k tomu skončí další den, tak půjdem Ami D G C oba domů za tím svým štěstím. Jsem kolemjdoucí z davu, součást osudu, a budu tebou znovu oslněn.
2.	Až rozpustíš si vlasy, zítřek bude tmou asi, jednou je budu česat já.
	Jsou plný krásy. Otevřu okno, aby všechno bylo blíž.
	Tady, vždyť víš.
R:	
3.	Emi Ami F C Zatím mi nikdo nevěří mý vzdušný zámky u dveří. Jen ty jsi na oko smutná. Emi Ami F A co mám dělat, když jsme tři? Ty jsi ta, co s láskou nešetří. C Ty jsi ta na oko smutná.
4.	Láhev vína dohasíná a ty jsi zas tak jiná, jsi moje.
	Vím to jenom já. Jsi srdcevrah mých snění, na stěnách
	fotky mění slzy v hrách.
R:	
5.	Jsme dva různý světy, dvě míjející se planety, jsme dvě kosmický lodě, starý
	fráze v křoví.
	Poví ti je on, tvůj přítel, plyšový seladón.

$92 - \mathsf{Panenka}$

Tomáš Klus

2. A ve tvým objetí tak sladce náruživým stanu se obětí, stanu se kdoví kým a pak s tvým úsměvem obletím celej svět a tvojí nahou tvář pochopím nazpaměť.

C G Ami F
R: Jako by nebylo nic, mám pocit že jsi se bála,
C G Ami F
svůj život bez hranic jsi hrála,
C G Ami F
panenku klidně si nech, stejně vím, v noci tě hřála,
C G Ami F
dvě světla na voknech vzplála.

- 3. Tak trochu sobecká, dost možná nebezpečná, svět jako groteska nevděčná, nevěříš na pocity. To jsi ty, tak krásná, bože, si krásná. A ve tvým objetí tak sladce náruživým stanu se obětí, stanu se kdoví kým a pak s tvým usměvem obletím celej svět a tvojí nahou tvář pochopím nazpaměť.
- R: Jako by nebylo nic, mám pocit že jsi se bála, svůj život bez hranic si hrála, panenku klidně si nech, stějně vím, v noci tě hřála, dvě světla na voknech vzplála.

$93 - \mathsf{Pocity}$

Tomáš Klus

G D Emi C

1.	G D Emi C Z posledních pocitů poskládám ještě jednou úžasnou chvíli, G D Emi C je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byli G D Emi C ty a já, my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak jsi to chtěla, G D Emi C tak neříkej, neříkej mi nic.
2.	Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska, unaven, bezmocný, usínám
	vedle Tebe, něco ve mně praská.
	A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se, to nic není, pohled na okouzlení a
	prázdný náměstí na znamení.
R:	G D Emi C Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš, G D Emi C snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět G D Emi C a druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody, G D Emi C zkus změnu, uvidíš, a vítej do svobody.
3.	Jsi anděl, netušíš, anděl, co ze strachu mu utrhli křídla a až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
	Říkej si o mě co chceš, já jsem byl odjakživa blázen, nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.
R:	
4.	Jsi anděl, netušíš, anděl, co ze strachu mu utrhli křídla a až to ucítíš, zkus kašlat

R:

na pravidla.

94 — Tak už mi má holka mává $_{ m Hoboes}$

Emi D C Emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá.
D C Emi
Těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mívá.

R: Tak už mi má holka mává,

F D

ve vočích má slzy pálivý.

Emi C A7 D7

Život jde dál, to se stává, já to vím.

G

Tak už mi má holka mává,

F D

výpravčí zelenou dává,

Emi

tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.

 Koleje jsou cejchem loučení, holkám se ve vočích střádá, smutek je šátek osamění, co mužskejm na cestu dává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích, do tmy se můj vlak teď řítí, zmizela holka jak loňskej sníh a světla měst v dálce svítí.

95 — Tereza

Hoboes

C D G

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G

že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj, že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi

řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.

G D

Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,

D G

naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát, proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

R:

3. Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžnej tón flaut a v závěji starýho papíru válej' se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a osamělý město mlčící.

$96 - {\sf Rosa}$ na kolejích

Wabi Daněk

F6 F±6G6 1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub, F±6G6 F6 tak se vracím k svýmu nádraží, abych šel zas dál. F6 G6 Přede mnou stíny se plouží Ami F∄dim a nad krajinou krouží F6 F±6 G6 podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 C R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa, F6 G6 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus, F6 G6 telegrafní dráty hrajou ti už léta F6 F #6 G6 F±6F6 C to nekonečně dlouhý monotónní blues. Je ráno, je ráno. F6F ± 6 G6 F±6F6C /: Nohama stíráš rosu na ko-le-jích. :/

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj, co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál, po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí celej svůj dům – deku a rum.

97 - Růže z Texasu

Waldemar Matuška

E7 A E

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,

C#mi F# H7

Dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

E E7 A E

Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,

C#mi H7 E

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

- 2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým a že hrozně řada tančí, ale právě nemá s kým. Tak já jsem se jí nabíd', že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít, když si to bude přát.
- 3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát?
 Ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít. Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou, tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

98 — Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami Emi H7 Emi /: La la la la la la la la... :/

Emi 1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

H7 Emi horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

H7 Emi

Vím, co bude se dít, býk už se v ohradě vzpíná,

H7 Emi E7

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami Emi

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

H7 Emi E7 nechte mě příjemně snít,

Ami Emi

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H7 Emi E7
zpívat si s nima a pít. Jó,
Ami Emi H7 Emi
/: La la la... :

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

99 — Tak abyste to věděla

Hana Hegerová, Waldemar Matuška

Gmi Gmi D7 D7 Gmi Gmi D7 D7

Gmi Cmi D7 Gmi

1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
Cmi A7 D7
neradi vidí dámu chladnou a nečinnou.
Cmi D7 Cmi A7 D7
Nedávno přišel ke mně, sladkej a milej byl
Gmi A7 D7 G
a doopravdy jemně, jemně mě oslovil.

G
R: Vy byste porád seděla a nevydala hlásku
G
a to se přece nedělá a já vás varuju!
G7
C
D#7
G
Tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,
F#7F7
E7 A7
D7
Gmi
Tak aby-ste to věděla, tak já vás miluju!
D7 D7 Gmi Gmi D7 D7

2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou, za prachy oni u žen si štěstí kupujou. To nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:

R:

3. Ten, který přišel včera do naší ulice za večerního šera, byl hezkej velice, oči mu něžně planou, jak se tak plaše ptá, a když mu řeknu ano, tak tiše zašeptá:

D7 D7 G
R: ...jááá vás miluju
D7 G
á dá dá já jaš ta dá

100 — Je to fajn, fajnový

film Kouř

Rec: Ahoj, ahoj, tak jsme zase tady spolu jako každou středu, jako každý pátek. Je tady váš Arnošt se svou (dav:) diskotékou! Ano, ano, a už je to tady, už to jede, už se to roztáčí. Je to fajn? Je to fajn!

Ami

1. Jedu dál stále s tebou,

víme kam cesty vedou,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Príma den se nám dělá,

nálada prostě skvělá,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

G Am vozím s sebou hity tutový.

Ami G Ami G R: Máme se dneska fajn, je nám hej,

Ami G Ami G

přijel k nám pan diskžokej,

Ami G Ami G pouští nám hity, co se tolik líbí,

Ami G Ami G přijel boží jezdec, do kroku nám svítí,

Ami je to fajn...

Je to fajn...

Rec: Ale ale, co to nevidí oko mé modravé? Ahoj, kočko! Tak to dneska rozjedeme, tak to rozbalíme. Jste skvělí, jste báječní, jste dokonalí. Mám vás rád!

2. Roztáčím hvězdná kola,

správná věc, tanec volá,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Každý sám, všichni spolu,

jeden džus, druhý colu,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

vozí sebou hity tutový.

R:

101 — Jdem zpátky do lesů $\check{\mathrm{Zalman}}$

Ami7

1. Sedím na kolejích,
D7 G C G
které nikam nevedou,
Ami7 D7 G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami7 D7 G Em
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7
jen ty nejdeš, holka zlatá,
D7 G D7
kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D7
kde není už místa, prej něco se chystá.
G Emi
Z ráje, nablýskaných plesů
Ami7
jdem zpátky do lesů
C G D7
za nějaký čas.

- 2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe, málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe. Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí, i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- 3. Už tě vidím z dálky, jak mávaš na mě korunou, jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou. Zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

$102 - \mathsf{R}$ ána v trávě

Žalman

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají radi, doufal, a procitli právě.
G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C

1. Poznal Moravěnku krásnou
AmiG C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

- 2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat, by mu řekla: "Proč, holečku, musíš světem chodívat?"
- 3. Studánečka promluvila: "To ses musel nachodit! Abych já ti pravdu řekla, měl ses jindy narodit."

R:

103- Seděla u vody

(neznámý)

Е

1. To co bylo včera, to není každý den,

potkal jsem vám holku, byla krásná jako sen.

Α

R: A já ji tak rád mám, je je jé,

E a já jí tak rád mám, je je jé.

H7 A

A z tý velký lásky narostly mi vlásky, **E A E** stal se ze mě chuligán.

R:

 Já jí říkám: "Holka, půjdem do kina," ona na to: "Vole vole, to je kravina."

R:

Seděla u vody, žrala jahody,
 nakop jsem jí do prdele, spadla do vody.

R:

A jak tak plavala, hlava koukala,
 já ji našil kamenem a hned ji schovala.

R:

Když vylezla z vody ven, hubu plnou řas,
 já ji nakop do prdele, už tam byla zas.

R:

Stála u chaty, žrala piškoty,
 já ji zatáh do postele, stáh' jí kalhoty.

R:

7. A já na ni: "Holka, hezký vlasy máš," ona na to: "Vole vole, proč je necucháš?"

104- Dívka s perlami ve vlasech

Aleš Brichta

1.	Emi Zas mě tu		•	mračíš,	v	smích		
	_			zář ztrác		e platí -	_	Emi íčnej hřích?
R:	No tak, la		co chceš r An	ni říct? I	Ami Máš už pe Emi	Er rly, m		víc.
	Lásko na	. co se	ptáš? Sv	íčku zha	sínáš			

G D Ami Emi
Nemám, lásko, co bych ti dal, chtělas' všechno, nebyl jsem král.
G D Ami Emi

Lásko, na co se ptáš? Perly ve vlasech máš.

- Tvý horký rty, víc radši ne, nejsou už mý, nejsi má Cher.
 Něco snad chápu, to ne, to ne, bolí to, hořím jak černej tér.
- 3. No tak, lásko, kdo mi tě vzal, komus' dala tělo i duši?
 Lásko, na co je pláč, když to skončit má?
- 4. Vždyť už, lásko, svý perly máš, tak proč padaj', měněj' se v slzy?
 Lásko, na co je pláč? Perly ve vlasech máš.

R:

- 5. Chtěla jsi víc pro svoje touhy, já, chudej princ, mám jen, co mám.
 Co vlastně zbývá? Jen slzy pouhý ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.
- 6. No tak, lásko, kdo mi tě vzal, komus' dala tělo i duši?
 Lásko, na co je pláč, když to skončit má?
- 7. Vždyť už, lásko, svý perly máš, tak proč padaj', měněj' se v slzy?
 Lásko, na co je pláč? Perly ve vlasech máš.

R:

- R: No tak, lásko, kdo mi tě vzal, komus' dala tělo i duši?
 lásko, na co je pláč, když to skončit má?
- 8. Vždyť už, lásko, svý perly máš, Tak proč padaj', měněj' se v slzy?
 Lásko, na co je pláč? Perly ve vlasech máš.

105 — Slečna Závist

Aleš Brichta

Ami

1. Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,

An

skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.

Ami

Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,

G Am

když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Ami G Ami G Ami

R: Ááá...

2. Proč přišla takhle zrána a co si žádá u Pána,
že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí?
"Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý "ano" mi,
tak Ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí."

R:

3. "No jen řekni, dám ti to, co chceš, já věřím, ty to dokážeš, slib krví potvrdím, jen dej, at nikdo nemá víc.
Mě pálí, když je kdokoli s víc štěstím, se vším, cokoli, co zrovna nemám já, at radši sama nemám nic."

R:

4. Teď otáčí se s nevolí, jak Ďáblu podpis zabolí, už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.
Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.
Když ne mě, radši nikomu a slova nejsou k ničemu, to slečna Závist vstoupila zas' do někoho z nás.

106 — Sluneční hrob

Blue Effect

E F<u></u>#mi

1. Usínám a chtěl bych se vrátit

G♯mi F♯m o nějakej ten rok zpátky,

E F♯mi bejt zase malým klukem,

 $G \sharp mi$ $F \sharp mi$ E kterej si rád hraje a kterej je s tebou.

E F♯mi G♯mi F♯mi

2. Zdá se mi, je to moc let,

E F#mi G#mi F#mi já byl kluk, kterej chtěl

 $\mathsf{E} \ \mathsf{F}\sharp\mathsf{m}\mathsf{i} \ \mathsf{G}\sharp\mathsf{m}\mathsf{i} \ \mathsf{F}\sharp\mathsf{m}\mathsf{i} \ \mathsf{E}$ znáti svět, s tebou jsem si hrál.

E F#mi G#mi F#mi

3. Vrátím se a chtěl bych rád

E F#mi G#mi F#mi

být s tebou, zavzpomínat.

E F \sharp mi G \sharp mi F \sharp mi E E7 Mám teď ale zprávu zlou.

C#miD#mi A G#miF#mi

R: Su—chá hlína ta—dy

C#miD#miAmi G#miF#mi nevzklí—čí bez vo—dy,

G‡mi F‡mi G‡mi H

já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

4. Loučím se a něco však tam zůstalo

z těch našich dnů,

já teď vím, věrný zůstanu.

R:

 Nemůžu spát a probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence vrátit se o nějakej ten rok zpátky,

bejt zase malým klukem, kterej si rád hraje, kterej je s tebou.

$107 - \mathsf{Franti\check{s}ek}_{\mathsf{Buty}}$

G

1. Na hladinu rybníká svítí sluníčko
Emi G
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami Hmi
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami D
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice, měl hodně dětí a jednu starou babičku, která, když umírala, tak mu řekla: "Františku, teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat!"

C C D C R: $3 \times$ /: Balabambam, balabambam :/ Ami D ... a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

- 3. František udělal všechno, co mu řekla, a po snídani poslal děti do školy, žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku, vykopal díry a zasadil topoly.
- 4. Od té doby vítr na hladinu nefouká, takže je klidná jako velké zrcadlo, sluníčko tam svítí vždycky rádo, protože tam vidí Františkovu babičku.

108 - Jednou ráno

Dmi A7+ Dmi Dmi7 G7

1. Jednou ráno přišel vítr,
Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7
vzal si střechu i s pokrývačem
Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7
i s klempířem i s kominíkem,
Bmaj7 A7+ Dmi A7+ Dmi
jenom dláždič zůstal dole.

Dmi A7+ **Dmi Dmi7 G7 Bmaj7...** Mezihra

2. Zůstal dole, chodník dláždil,

plival na zem a byl sprostý.

Kamarádi někam letí

Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7 $\infty \times$ /: a on tady musí klečet... :/

109 - Krtek

Ami D Fmaj7

1. V zemi se narodil krtek, tam svoje mléko sál,
Dmi B G F E
do pusy vlezla mu hlína, a on ji vykuckal, jé,
Ami D Ami
chtěl se na ni podívat, ale byla tam tma.
Dmi B G E
"Ty nikdy nebudeš vidět," řekla mu maminka.

G C Ami Dmi C
2. Zaměstnávám pána se žlutým sakem, do práce mi nosí fajfku s tabákem, s tabákem co voní – přesně nevím čím, v duši se mi honí jeho saka stín.
Pán se žlutým sakem mi sirku rozhoří, zapálím si fajfku a plynně hovořím, hovořím a kouřím, bajky vyprávím a v tom kouře dýmu náhle uvidím.

C Ami Dmi C
3. Ufo sifon, Milan silon, to pěkně zapadá, kytka – lopata.
Ami
Lopata do země jede, otvírá se škvírka,
vidíme normální nebe, všichni až na krtka.
Fajront!

110- Mám jednu ruku dlouhou $_{ m Buty}$

E Cmi A E Na, na na na ná ná

E C#mi G#mi F#mi

1. Najdem si místo, kde se dobře kouří,
E C#mi G#mi F#mi
kde horké slunce do nápojů nepíchá,
H H7 E A
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H A H
okolo nás a říká...

2. Můžeme zkoušet, co nám nejvíc zachutná, a klidně se dívat, jestli někdo nejde, někdo, kdo ví, že už tady sedíme, a řekne: "Nazdar, kluci!"

E C♯mi A E R: /: "Mám jednu ruku dlouhou." :/

A F♯mi C♯mi Hmi
3. Posaď se k nám, necháme tě vymluvit
A F♯mi C♯mi Hmi
a vzpomenout si na ty naše úkoly,
E Hmi A D E
tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji

A $F \sharp mi$ $C \sharp mi$ Hmi tam na tom místě, kde se dobře není.

111 — Nad stádem koní $_{ m Buty}$

D A Emi G

1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,

D A Emi G černý vůz vlečou a slzy tečou

a já volám:

D A Em

2. "Tak neplač, můj kamaráde,

náhoda je blbec, když krade,

je tuhý jak veka a řeka ho splaví,

máme ho rádi,

C G A no tak co, tak co, tak co?"

- Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou, vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
- 4. Až najdeš místo, kde je ten pramen

a kámen co praská,

budeš mít jisto: patří sem popel

a každá láska,

no tak co, tak co, tak co?

5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,

černý vůz vlečou a slzy tečou

- a já šeptám:
- 6. "Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody, G vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy."

D A G

7. Vysyp ten popel, kamaráde, / Heja hej \dots

D AG do bílé vody, vody, / Heja hej

vyhasnul kotel a náhoda je / Heja hej ...

štěstí od podkovy. / Heja hej ...

$112 - \mathsf{Vr\'ana}$

Buty

D‡ Cmi

1. Letí vrána, letí vzduchem,

Fmi B

nepospíchá, šetří síly,

D‡ Cm

jedním okem, jedním uchem

Fmi E

sleduje, co ostatní vrány.

F Dmi

2. Taky letí, taky letí,

Gmi (

druhá vrána, třetí vrána,

nespěchají, šetří síly,

ještě dlouho poletí vzduchem.

G Emi

3. Letí vrány, letí, letí,

Ami D

nepotí se, vzduch je chladí,

letí dlouho, všechny spolu,

jedna vrána jako druhá.

A F<u>#</u>mi

4. Na chvíli se vystřídají,

Hmi E

první vrána už se cítí

unavená, unavená,

tak se schová na konec hejna.

H G**♯mi C**♯mi F♯

R: /: Letí, letí, letí, letí.

D♯ Cmi

5. Letí vrány, letí, letí,

FMI B

ještě pořád letí vzduchem,

nic si spolu neříkají,

unavené černé vrány.

Gmi Cmi

R: Až si najdou dobré místo,

Fmi B D# Cmi Fmi B D#

sednou si a budou klidně spát.

113 — Země vzdálená

BSP D 1. Smutnej déšť a město v kouři, ticho prázdnejch rán, noční můry pijou silnej čaj. 2. Smutnej déšť, oči mhouříš, už v nich nejsem sám, ještě málo žijou, když se ptaj. Ami C R: Znám tě mnohem víc, země vzdálená, spát s tajemnou závratí. 3. Roky ztratí sílu, když ti dál šeptám: "While my guitar gently weeps..." 4. Pod správnou hvězdou v malým ráji chtěl jsem říct: "Still my guitar gently weeps..." 5. Den chová stín v záclonách, toulavejch pár koček strach, C sen ti skrývá na víčkách, že jsi mou. 6. Bláznům se jen může smát, když nám ráno dává mat, chtěl jsem dál jen poslouchat, že jsi má, že jsi má.

114 — Píseň o Ferdovi a Mravenci $_{\rm Divokej~Bill}$

1.	G C Ami Ferda Mravenec se vám klaní – to jsi ty? D To jsem já!
	Slečno Beruško, či snad paní – paní!
	Já povím vám:
2.	Před vaší krásou ledy tají,
	no a i já.
	Vy Eva a já Adam v ráji,
	to bych si přál.
R:	Emi C G Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec!
	Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi
	Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec!
	Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec! Prostý se vám klaní,
	Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec! Prostý se vám klaní, to jsem celej já.
3.	Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá! C D C C/Emi Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec! Prostý se vám klaní, to jsem celej já.

115 - Plakala

Divokej Bill

Ami

 Toužila, kroužila, kryla mi záda, souložila, kouřila mě, měla mě ráda, poháněná chtíčem vrněla jak káča, C G moje milá plakala.

Ami

Utíkala pryč, nevěděla kam,
 pletla na mě bič, já byl na to sám,
 poháněná chtíčem vrněla jak káča,
 C
 G
 moje milá plakala.

Ami

Modlila se, hlásila se o svý práva,
 motala se na mý trase, byla to kráva,
 poháněná chtíčem vrněla jak káča,
 C
 G
 moje milá plakala.

Ami C G
R: 4× /: Moje milá plakala. :/
Ami C
Pozdravuj pocestný,
G Ami G
svět je malej, dokonalej,
Ami C
pozdravuj pocestný,
G Ami G
svět je zlej, co když se nevrátí,
Ami C
co když se nevrátí? / Moje milá plakala,
Ami C G
Co když se nevrátí? / moje milá plakala...

116-1. signální

Chinaski

G C Emi

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy: "dost,"
G C Emi
právem se mi budeš tiše smát.

Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,

když za všechno si můžu vlastně sám?

R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,
G D
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
na 1. signální jak jsem vobletěl svět,
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
F B Dmi
/: Jaký si to uděláš, takový to máš. :/

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott, budu zpívat: "vampamtydapam," všechna sláva polní tráva, ale peníz přijde vhod, jak jsem si to uďál, tak to mám.

R:

Nana...

117 - Kláro

Chinaski Н G∄mi Ε Emi /: Ná, na ná, ááá. :/ D<u></u>#mi C∄mi Emi 1. Kláro, jak to s tebou vypadá od půl devátý do osmi ráno, D∄mi co nám brání bejt spolu, jenom ty a já? C∄mi Nebuď včerejší, no tak, Kláro. D∄mi Pro tebe slibuju, žaluju, denně piju jak Dán, ve skrytu duše marně tajně doufám, G∄mi Emi že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán. 2. Já se prostě nekontroluju a plácám a plácám, jsi vážně úžasná, já tě nejspíš miluju, no ty mi dáváš, jé. Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál, bereme čáru – šup do kočáru! Já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán, inženýr, šarlatán. Dmi7 Fmi R: Koukám na tebe, Kláro, už několik dní, Dmi7 Fmi nejsem ňákej ten chlápek, jsem solidní. Dmi7 Dmi Kláro, stačí jen málo a budeme pár. Dmi7 Dmi Královno má, ty to víš, co bych si přál. /: Ná na ná, ááá. :/ 3. Hele, kotě, na co tě nalákám: mám doma sbírku cinknutejch srdcovejch králů, Emi naslouchám, následně vím, kudy kam, Fmi dáme si partičku a skončíme k ránu. Emi Dmi Fmi Počkám až usneš a bude se ti zdát Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán, inženýr, šarlatán.

R:

118 — Aranka umí hula hop

Ivan Hlas

Hmi G F#

1. Barevnej šátek do vlasů a jedem,
Hmi G F#
na křídlech černejch pegasů se svedem,
Hmi G
tohle je vůbec dobrej kraj,
Hmi A Hmi
kde ti všechno daj a nejjemější z vín tu znaj.

2. Ulicí proběh žlutej pes a volá:

"Rej čarodějnic ještě dnes, hej hola, na hlavu černej klobouk dej, v tom stavu nejsi zlej a oči kryje stín."

- D G
 R: Aranka umí "hula hop," ty dy ty ty,
 D G
 až Pánbůh tiše úpí "stop," ty dy ty ty,
 D C
 občas se ve tmě blejskne nůž,
 Hmi A Hmi
 i ty ho pilně bruš a srdce otvírej, co s tím.
- 3. Potáhnem na španělskou zem kde leží?
 Tam všechno víno vypijem jsme svěží,
 prej je tam vůbec dobrej kraj,
 kde ti všechno daj, a ženský divoký.
- R: Aranka umí "hula hop," ty dy ty ty,
 až pánbůh tiše úpí "stop," ty dy ty ty,
 Aranka zpívá svoje blues, ty dy ty ty,
 a nutí cizí koně v klus, ty dy ty ty,
 občas se ve tmě blejskne nůž,
 A D
 i ty ho pilně bruš a dobře vybírej, kam s ním, hej, kam s ním.

119 — Jednou mi fotr povídá Ivan Hlas

A A7

1. Jednou mi fotr povídá:
 D
 "Zůstali jsme už sami dva,"
 E A
 že si chce začít taky trochu žít.
 "Nech si to projít palicí
 a nevracej se s vopicí,

E A
R: Já šel, šel dál, oh baby, kam mě Pán Bůh zval,
E D7
já šel, šel dál, oh baby, a furt jen tancoval.
A D
Na každý divný hranici, na policejní stanici,
E A
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

snaž se mě, hochu, trochu pochopit."

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal rock'n'klap a nad kolíbkou Elvis Presley stál. Obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici a lidi šeptaj: "Přijel nějakej král."

R:

3. Pořád tak nějak nemohu chytit štěstí za nohu a nemůžu si najít klidnej kout. Blázniví ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat a do mě vždycky pustí silnej proud.

$120-{ m Na\ kolena}$

Ivan Hlas

G Emi

1. Táhněte do háje, všichni pryč!
G Emi
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.
G Emi
Jak si tu můžete takhle žrát?
C D
Ztratil jsem holku, co jí mám rád!

- Napravo, nalevo nebudu mít klid, dala mi najevo, že mě nechce mít.
 Zpitej a špinavej tancuju sám, váš pohled káravej už dávno znám.
- R: Pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena," jé, jé, jé, C G pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena," jé, jé, jé, C G Emi pořád jen: "Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena," je to tak C D a vaše saka vám posere pták.
- 3. Cigáro do koutku si klidně dám, tuhletu pochoutku vychutnám sám. Kašlu vám na bonton, "Bejby, si chytrej chlap," sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

R: Pořád jen: "Na kolena..."

... je to tak a tenhleten barák vám posere pták.

$121-\mathsf{Pod}$ oknem

Ivan Hlas

G A Ami D7 G4sus G

1. Prázdnou náruč mám, když nemůžu být s tebou,
chci jít a nevím kam a svět má barvu šedou,
krása a tvůj smích mně pod košilí zebou,
trpím jak mladej mnich a chtěl bych tě vzít s sebou.

Emi A
R: V rokli je tráva tajemná
Emi A
a nejhebčí co znám,
C G
nad hlavou hloubka bezedná,
C H
líbaní, noc a já...

- Křídla mi pomůžou
 přeletět tu tvou zeď,
 dávno ti všichni lžou,
 chci tě mít právě teď.
- R: Na lodi, co jí kolíbá nejhezčí oceán, bude to jako modlitba, líbaní, noc a já...
- 3. Kámen se ustrnul a ty pořád čekáš. Chci víc, než jenom půl, tak mi to, holka, nekaž. Chci víc, než jenom půl, tak si to, holka, nekaž.

122 — Šenkýřka

Jarda Hypochondr

R: Dneska to rozjedem na plný pecky,
G C
zpívat a tancovat, prošoupem kecky.
C F
Skoč na stůl, šenkýřko, svlíkni se do naha,
G C
ať se nám vokáže tvá kyprá postava.

C

1. Stoupá mi to, stoupá,

F

konto na lístku, huso hloupá,

G

natoč pivo, navrch pěnu,

F

Za tvý tělo zvedám cenu.

R:

C F
R: Auaú auaú,
G C
Auaú auaú,
C F
Auaú auaú,
G C
Auaú auaú,

Přiraž, tak mi přiraž
 za to pivo, za ten guláš,
 zase dráždíš moje chutě,
 rozlej prcky, lásko, zvu tě.

R:

R:

123 - Holubí dům

Jiří Schelinger

EmiD Cmaj7 Hmi7 Emi

1. Zpí vám ptákům a zvlášť holubům,
D Cmaj7 Hmi7 Emi
stával v údolí mém starý dům.
G D G D G
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídná dívka jim házela hrách,
 mávání perutí víří prach,
 ptácí krouží a neznají strach,
 měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Emi Ami7 D
R: Hledám dům holubí,
G Emi
kdopak z vás cestu ví?
C D G
Míval stáj roubenou, bílý štít.
Ami7 D G Emi
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí?
C Hmi Emi
Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům:
 "Bláhový, kdo hledá tenhle dům."
 Odrůstáš chlapeckým střevícům,
 neslyšíš holubích křídel šum.

 Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí.
 Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.

124 — Šípková Růženka

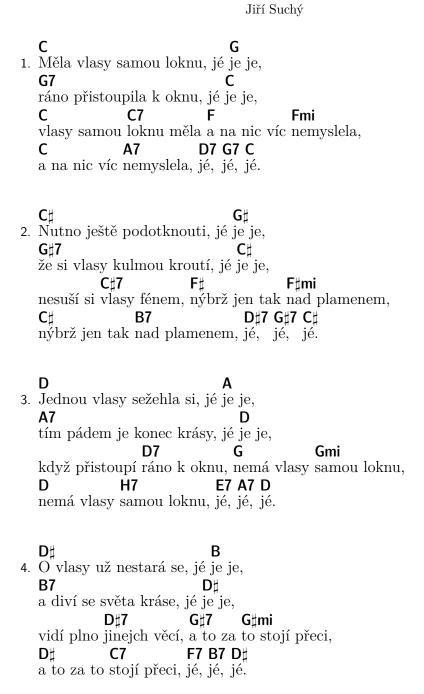
Jiří Schelinger

Gmi 1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový, žádný princ tam v lesích ptáky neloví. Ještě spí a spí a spí dívka zakletá, Dmi D C B u lůžka jí planá růže rozkvétá. Gmi GFD# To se schválně dětem říká, aby s důvěrou šly spát, klidně spát, Gmi že se dům probouzí $D\sharp D\sharp D$ a ta kráska procitá, Gmi zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání, kdo si dívku pobledlou vezme za paní?
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám, žádny princ už není, musíš tam jít sám.
To se schválně dětem říká, aby s důvěrou šly spát, klidně spát, že se dům probouzí a ta kráska procitá, zatím spí tam dál, spí v růžích.

Gmi F
 3. Musíš přijít sám,
 B D♯ D♯ D
 nesmíš věřit pohádkám,
 Cmi F Dmi
 /: čeká dívka dál, spí tam v růžích. :/

125 — Marnivá sestřenice

126 — Pramínek vlasů Jiří Suchý

C Ami F G

C Ami F G

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
C Ami F G7
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
C Ami F G
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
C Fdim C G7
komu? No přece té, kterou mám rád.

- 2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají, já blázen pod polštář chci si ho dát, ačkoliv sny se mi zásadně nezdají, věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R: O sny mě připraví teprve svítání,
 B C
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 F od vlasů, jichž jsem se
 C dotýkal ve spaní,
 G#7 G
 nový den nůžkama odstřihne tebe.
- 3. A na bílém polštáři do kroužku stočený zbude tu po tobě pramínek vlasů.
 Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný, je totiž neděle a mám dost času.

$127 - \mathsf{A}\check{\mathsf{z}}$

Katapult

A 1. Až se bude psát rok dva tisíce šest,

až se všichni přestěhujem do obrovských měst,

Α

až dálnicí zeměkouli opředem,

D

až budem pyšni na všechno, co dovedem,

Ε

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

Α

"Co děti, mají si kde hrát?"

2. Až suroviny budem vozit z Měsíce,

až počasí bude řídit družice,

až budem létat na Venuši na výlet,

až za nás budou počítače přemýšlet,

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

"Co děti, mají si kde hrát?"

3. Až budeme mít továrny i na stromy,

až umělá tráva bude před domy,

až zavládne v celém světě blahobyt,

až budem umět skoro všechno vyrobit,

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

"Co děti, mají si kde hrát?"

128 — Amerika

Lucie

Emi

G D Ami

1. Nandej mi do hlavy tvý brouky
G
a Bůh nám seber beznaděj.
D Ami
V duši zbylo světlo z jedný holky,
G
tak mi teď za to vynadej.
D Ami
Zima a promarněný touhy,
G
do vrásek stromů padá děšt.
D Ami
Zbejvaj roky, asi ne moc dlouhý.

R: Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pa, Emi G
/: pa pa pa pa, pa pa pa pa pa. :/

 Tvoje oči, jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá.
 Horkej vítr rozezní mý zvony.

R:

3. Na obloze křídla tažnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej.
Na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj.
V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť.
Poslední dny, hodiny a roky.

129 — Černí andělé

Lucie

AGDAGDAGDAGD

- A G D

 1. Sex je náš, dělá dobře mně i tobě,
 A G D

 otčenáš, bejby, odříkej až v hrobě.
 A D G

 Středověk neskončil, středověk trvá,
 A D G A G D

 jsme černí andělé a ty jsi byla prvá.
- 2. Sex je náš, padaj' kapky z konců křídel, nevnímáš zbytky otrávených jídel. Středověk neskončil, středověk trvá, jsem černí andělé a ty jsi byla prvá, holka.

A. I. D. S.

3. Sex je náš, dělá dobře mně i tobě, otčenáš, bejby, odříkej až v hrobě.
Ty svou víru neobrátíš, má krev proudí v tobě – nevíš, o kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době – no, no, středověk neskončil, středověk trvá, jsme černí andělé a ty jsi byla prvá, holka.

A. I. D. S.

4. Sex je náš, padaj' kapky z konců křídel, nevnímáš zbytky otrávených jídel.
Ty svou víru neobrátíš, má krev proudí v tobě – nevíš, o kříž se teď neopírej, zhoříš v týhle době – no, no, /: středověk neskončil, středověk trvá, jsme černí andělé a ty jsi byla prvá, holka. :/ Středověk neskončil, středověk trvá, jsme černí andělé a ty jsi byla prvá kluk.

$130-\mathsf{Sen}$

Lucie

$C \sharp E G \sharp F \sharp E E F \sharp F \sharp F \sharp E F \sharp G \sharp$

E A

1. Stíny dnů a snů se k obratníku stáčí,
 E A
 ruce snů černejch se snaží zakrýt oči,
 F#mi E
 světlo tvý prozradí, proč já vím,
 F#mi A H
 s novým dnem, že se zas navrátí.

- 2. Mraky se plazí, vítr je láme, stíny tvý duše rozplynou se v šeru, ve vlnách opouští, po hodinách mizí a měsíc nový stíny vyplaší.
- R: Proud motýlů unáší strach,

 A
 na listy sedá hvěznej prach,

 C#mi H
 proletí ohněm a mizí stále dál.

 E
 Neslišný kroky stepujou,

 A
 v nebeským rytmu swingujou,

 C#mi H
 že se ráno, že se ráno vytratí.
- 3. Stíny dnů vyrostou a zmizí, nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy, všechno ví, z povzdálí vedou naše kroky a měsíc nový stíny vyplaší.

R:

E
R: Proud motýlů unáší strach,

A
na listy sedá hvěznej prach

C#mi
A nový stíny, a nový stíny vyplaší.

131 — Šrouby do hlavy

Lucie

Emi C D Hmi C Ami H7 Emi

	С	Hmi
1.	V řádce temnejch	i domů jen tvý okno svítí,
	Emi	A7
	celý město šlo už	dávno spát,
	С	Hmi
	tak si to vem – a	já tu jsem
	Emi	
	a mám to vzdát.	

2. Dál si hlavu lámu, mám v ní vlnobití,

třetí do hry vstoupil mezi nás

a já to vím, tak co teď s tím?

Chci vrátit čas.

R: Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy, pár hloupejch fíglů, ty mu na ně skočíš, Emi C D Hmi C Ami H7 Emi za pár dní to chlápka otráví.

3. Mám tu ruce v kapsách, dlaně se mi potí,

nejvíc ze všeho mám chuť se prát,

pár na solar a lovu zdar,

tak to bych zvlád'.

4. Znáš mě, já jsem blázen, málokdo mě zkrotí,

já si na třetího nechci hrát,

tak čert ho vem, teď já tu jsem

jak žhavej drát.

R:

R: Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy.

Pár známejch fíglů, já tu ve tmě házím

Α7 zapálený sirky do trávy.

132 — Bitva o Karlův most

Michal Prokop

C G C

1. Má vlasy dlouhý do půl pasu,
F C
k turistům jistou náklonnost,
G C
barokní sochy v letním jasu
F C
sedí tu jako hejno vos.
Ami Emi F C
/: Má vlasy do pasu a jen tak pro radost
G C(F) C

nabízí ortel nebo spásu :/ v bitvě o Karlův most.

Emi F C
R: To pro tebe král Karel Čtvrtý,
F Emi Dmi
má lásko vlasatá,
G C F
/: dával do malty žloutek
Dmi C F C
a mrhal úsilím a pruty ze zlata. :/

2. Má vlasy dlouhý do půl pasu,

svůj bledej šampónovej chvost,

a svádí právě toho času

bitvu o Karlův most.

/: Má v očích muškety, děla a čeká na Švéda, klíč ke zbrojnici těla :/ až na Kampě mu dá.

R:

3. Máš vlasy dlouhý do půl pasu,

tvou svatou válku vidí most,

barokní sochy v letním jasu

a Němců kolem jako vos.

Máš vlasy do pasu a jen tak pro radost

nabízíš ortel nebo spásu

 $3\times$ /: v bitvě o Karlův most. :/

$133-{\sf Kolej\ Yesterday}$

Michal Prokop

Dmi C Dmi C F

1. To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek,

D♯ Dmi D♯ Dmi

někdo dal dvacet, někdo stovku a stavěli jsme Eiffelovku

B C Dmi

ze snů a peří, ze sirek.

- To tenkrát ještě holkám rostly vlasy, to bylo před tím vejbuchem.
 /: A kdo měl žízeň, tak ji hasil, :/ vracel se s kytkou za uchem.
- A D C G
 R: Prázdnou ulicí na kolej,
 C F Emi A Dmi
 jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.
- 3. To bejvávalo na koleji snění, bramborák voněl v kuchyni, někdo dal dvacet, někdo pade, za to jsme měli, kamaráde, hned štěně piva ve skříni.
- 4. Tenkrát, hochu, ještě ozáření hrozilo leda od slunce/: a byly řeky po setmění, :/ kam jsi moh' chodit na sumce.
- R: A ty pak hodit na olej,
 jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.
- 5. To bejvávaly na koleji časy, už ráno začal večírek, někdo dal dvacet, někdo stovku a někdo zbořil Eiffelovku ze snů a peří, ze sirek.
- R: A od tý doby ta kolej
 patří už dávno yesterday...
 Yesterday, I believe in yesterday.

134 — Slepic pírka $_{ m Mig~21}$

	F#mi D
1.	Vyplašený zajíc běhal po polích,
	F E A
	pak nalezl smrt v pažích tetovaných.
	F‡mi D
	Kočovali ulicí i náměstím,
	F E A
	asi za štěstím, či neštěstím.
	F
_	F#mi D
K:	Bulharku Jarku, tatarku z párku, motorku z korku, Maďarku, Norku,
	Japonku, Polku, Mongolku z vdolku, uzenou rolku, zelenou jolku,
	F#mi D
	jenom ne tuhle cikánskou holku, jenom ne tuhle cikánskou holku,
	F E A
	jenom ne tuhle cikánskou holku, tu ne! ne!
	F#mi D F E A
	Ne
	F#mi D F E A
	ukradených slepic pírka, zdvihá dým, potom stoupá k nebi a já stoupám s ním

 $2.\ "Já sem tvoje holka, já tě mám ráda,"$

napsala mi v noci nožem na záda.

Rozevřela se a já se topil v ní,

jenomže ne první ani poslední.

R:

135 — Snadné je žít $_{ m Mig~21}$

Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

R: Když ti vítr napne plachtu,

Dmaj7 D6 Emi

když ti plachta popožene jachtu,

Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

když ti jachtou jízda dodá klid.

1. Když ti květy kosa kosí,

když ti květy dívka k nosu nosí,

když ti rosy kapku dává pít,

B Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

jak snadné je žít,

B Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

snadné je žít.

R:

Když ti země zrno dává, když ti země v zrnu obdělává, porobený zemědělný lid,
 /: jak snadné je žít. :/

R:

- 3. Když se trubka plní vzduchem, když se vzduchem protroubí tvým uchem, když ti trubač trubky tříbí cit, /: jak snadné je žít. :/
- Když ti osud tvé dny sčítá, když je sčítá a pak odečítá, když si tě Bůh k sobě nechce vzít.
- 5. Když ti osud tvé dny sčítá, když je sčítá a pak odečítá, když si tě Bůh k sobě nechce vzít, /: jak snadné je žít. :/

$136 - \mathsf{Hodinov\acute{y}} \; \mathsf{hotel}$

Mňága a Žďorp

C Emi

1. Tlusté koberce plné prachu,
A F G
poprvé s holkou, trochu strachu
C Emi
a stará dáma od vedle zas vyvádí,
A F
zbyde tu po ní zvadlé kapradí
G
a pár prázdných flašek.

2. Veterán z legií nadává na revma, vzpomíná na Emu, jak byla nádherná a všechny květináče už tu historku znají, ale znova listy nakloní a poslouchají, vzduch voní kouřem.

C Emi A
R: /: Svět je, svět je jenom hodinový hotel
F G C
a můj pokoj je studený a prázdný. :/

- 3. Vezmu si sako a půjdu do baru, absolventi kurzu nudy, pořád postaru, kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po stínech: Kterou? No přeci žádnou!
- 4. Vracím se pomalu nahoru, cestou potkávám ty, co už padají dolů a vedle v pokoji někdo šeptá: "Jak ti je?," za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje...

$137-{\sf M\check{e}s\acute{i}c}$

Mňága a Žďorp

Emi D C G D G 1. Děkuju ti za to, žes mi ještě zavolala, C D G moje duše černá už to ani nečekala, Emi C G D G D jenže, moje drahá, je to všechno trochu na nic, G D já už jsem se rozhod', zítra budu znovu panic.

2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,

že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno prožil.

Teď, když svítí měsíc pro každýho zvlášť, je mi to líto,

jenže už je konec, však víš to. – Vím to!

$138 - \mathsf{P}$ ísnička pro tebe

Mňága a Žďorp

F C G C

1. To je ta písnička pro tebe,
F C G C
z autobusáku,
F C G C
mrazivé a modravé obrysy mraků,
F C G C
ptáků a paneláků.

- 2. Nic není, co by stálo aspoň za něco, a něco nestojí ani za to, nic není, co by stálo aspoň za něco, a něco nestojí ani za to.
- 3. Co za to stojí, to neví nikdo, někdo možná snad, ale nikdo neví kdo, co za to stojí, to neví nikdo, to je ta písnička pro tebe.
- F C G C

 4. To je ta písnička pro tebe,
 F C G C
 z autobusáku,
 F C G C
 mrazivé a modravé obrysy mraků,
 F C G C
 ptáků a paneláků.

 $7 \times$ /: pro tebe... :/

139 - Globální oteplování

Nightwork F♯mi G♯mi F♯mi 1. Když jsem ještě býval malej kluk, kluci, já měl sen. F∄mi G∄mi Sníval jsem ho každý, každý všední den. G∄mi Jednoho dne v neděli, F∄mi když naši za babičkou odjeli, C∄mi G∄mi Pátral jsem v mámině šatníku, střevíce padly k mému kotníku. C♯mi Teplý letní den, G∄mi F∄mi venku samci motýli, řekl jsem si po chvíli... F∄mi R: /: Já jsem gay, jsem gay, jsem teplej, :/ buď taky gay... 2. Dnes už jsem si jistý, že naše planeta je na oběžné dráze, teplej květ, teplej je i vesmír, však i Antarktida roztaje již za 6 let. Slunce svítí každý den,

tak neváhej a pojď se mnou ven.

Podívej, teplá žížala, pes i rostlina,

vždyť fotosyntéza by bez nás nebyla.

Venku samci motýlí tulipány pylují, řekněme si po chvíli...

R:

Teplej sysel, teplá vydra, mečoun je gay taky,
 v potoce jsou teplý ryby, všude vidím teplý mraky.

R: $4\times$ /: Já jsem gay, jsem gay, jsem teplej, :/ buď taky gay...

140 — Dej mi víc své lásky $_{ m Olympic}$

Emi
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Emi
Co podporujou hloupou náladu, aú,
Emi
hodit klíče do kanálu,
A
Ami
sjet po zadku holou skálu,
Emi
H7
Emi
H7
V noci chodit strašit do hradu, aú.

- 2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú, v bílé plachtě chodím pozadu, aú, úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky, D7 vyrábím tu hradní záhadu, aú.
- G H7
 R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
 Emi C G D7
 má drahá, dej mi víc své lásky, aú,
 G H7
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
 Emi C G H7
 já chci jen pohladit tvé vlásky, aú.
- 3. Nejlepší z těch divnej nápadů, aú, mi dokonale zvednul náladu, aú, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky D7 zamknu si na sedm západů, aú.

141 — Otázky

Olympic

CFGCCFGC

C F

1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední, G C jak dlouho budu zpívat a hrát?

Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést, nebo už myslet mám na návrat?

C C7 F D7 G

R: Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník, pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

E Ami

E Ami
R: Já jen vím, v zimě strom nekvete,
F E Ami
v létě sníh nepadá, v noci je tma,
Ami F C G
rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám.

CFGCCFGC

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích?

Kolik jen váží bolest člověčí?

Proč je zlato drahý kov

a proč je tolik prázdných slov,

proč chce kazdý být největší?

R:

R: Já jen vím, řeky proud hučí dál,
v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal?
Rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám.

3. Kolik je slunci let, milión nebo pět?

Myslíš, že zítra ráno vyjde zas?

Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,

proč nikdo neslyší můj hlas?

$142 - \mathsf{Snad} \; \mathsf{jsem} \; \mathsf{to} \; \mathsf{zavinil} \; \mathsf{j\acute{a}} \\ \mathsf{Olympic}$

Ami C

1. Zas jsi tak smutná,
D DmiE
kdo se má na to kou kat,
Ami C
nic jíst ti nechutná,
D Dmi E
v hlavě máš asi brouka.

R: Tak nezoufej, nic to není,
C H B Ami
za chvíli se to změní.
F G C E
Snad jsem to zavinil já.

Zkus zapomenout
 na všechno, co je pouhou
 tou tmou, obarvenou
 na černo smutnou touhou.

R:

3. = 2.

R:

 $\begin{array}{cccc} \textbf{Ami C} & \textbf{D} & \textbf{Dmi7} \\ / : \ J\acute{a}, \ \ j\acute{a}, \ j\acute{a}, \ j\acute{a}, \ : / \\ & \textbf{Ami C} & \textbf{D} & \textbf{Dmi} \\ 3 \times \ / : \ j\acute{a}, & : / \\ & \textbf{Ami} \\ j\acute{a}! & \end{array}$

$143-{\rm \check{Z}elva}$

Olympic

G C G C G C G C G C 1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G C G velmi radno je plavat na dno za ní,
D Emi
jenom počkej, až se zeptá, na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C G C G C G C nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou, želví nervy od želvy schovám stranou, jednu káď dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe. Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, C D C D ona ho na něco nachytá, i když si to pozdějc vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí, ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní, jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí, má se nebát želev a spousty vodní.

144 — Šaškové počmáraní $_{\mathrm{Petr\;Hapka}}$

- C H7

 1. Koukněte na toho fintila,
 Dmi7 G7
 pod krkem žlutého motýla,
 Dmi7 G7
 zelený klobouček do týla,
 D7 G7 C G+
 šoupne si na bílou pleš.
- I když ten tralalák padá mi, hlavně že vyhrávám barvami, hlavně že vyhrávám barvami, C C7 zase jsem štastnej jak veš.
- F Fmi
 R: Co po mně chceš, pravdu či lež?
 C C7
 Zkus ty dvě rozeznat a pak se směj.
 F Fmi
 Barevný svět láme mi hřbet,
 Emi D#dim Dmi7 G7
 přesto chci být šašek počmáranej.
- 3. Ucho mu hryžou jak oplatku, s rozběhem kopou ho do zadku, tvrděj že všechno je v pořádku, když mu daj mizernej plat.
- 4. Když ale koukám se na lidi, všechno tak černě zas nevidím, všechno tak černě zas nevidím, ještě se dovedem smát.
- R: Ne že se snad není co bát, úzkost má tlapy jak Cassius Clay, ten věčný strach na miskách vah převážit chce šašek počmáranej.

- 5. Kampak chcem ve věku rozumu strkat prý své nosy na gumu, určitě od rumu z konzumu tak strašně červené jsou.
- 6. Ptám se však tebe, náš osude, co bude, až tady nebude, co bude, až tady nebude dojemně pitomá show.
- R: Bláhová show, šaškové jdou barevnou naději vytřískat z ní, hledáme brod uprostřed vod, my věční šaškové počmáraní.
- 7. Ptám se však tebe, náš osude, co bude, až tady nebude, co bude, až tady nebude dojemně pitomá show.

$145 - \operatorname{Pražákům}$ je hej

Pražský výběr

Celetná, Týnská, na Příkopech, ploužím se městem po výkopech,
 V Tůni a V Jámě, Moráň, Výtoň, procházka Prahou, to je výkon.

D A Hmi
R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj,
D A Hmi
s batohem na zádech, sám, na strejdu Karla se ptám.

Hmi

Tu Želivského, tam Celetná, jak se v tom country teď vyznat mám?
 Podolí, Strahov, Anděl, ó jej, už mě tu víckrát neuviděj.

D A Hmi
R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj.
D A Hmi
Plzeňská a Francouzská, Těšnov a Novodvorská,
D A Hmi
Betlémská, Jarov, Soudní, Žitná, Ruská a Dolní,
F F‡
Safra, safra...

Mám rád disko, disko, disko...

D A Hmi R: Plzeňská a Francouzská, Těšnov a Novodvorská, D A Hmi Betlémská, Jarov, Soudní, Žitná, Ruská a Dolní.

D A Hmi R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj.

$146 - \mathsf{Hroba\check{r}}$

Premiér

- G

 1. V mládí jsem se učil hrobařem,
 Emi
 jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
 C
 D7
 kopat hroby byl můj ideál.
- Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, bílým pomníkem, toho bych se nikdy nenadál.
- Že do módy přijde kremace,
 černej hrobař bude bez práce,
 toho bych se nikdy nenadál.
- Kolem projel vůz milionáře,
 záblesk světel pad' mi do tváře,
 marně skřípěj kola brzdící.
- Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám, sbohem, bílé město zářící.
- R: Sbohem, moje město,
 vzpomínat budu přesto,
 jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
- 6. Na na na...

147 — Nebude to ľahké

Richard Müller

Ami G Ami G

1.	Ami G Ami G Fmaj7 F Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj kľúč. Ami G Ami G Fmaj7 Hlavou mi blysklo, asi chceš, aby som bol už fuč.
R:	C G Fmaj7 F Fmaj7 Nebude to také ľahké, drahá, C G Fmaj7 mňa sa nezbavíš, s tým sa lúč, C G Fmaj7 nebude to také ľahké, drahá, G Fmaj7 G nemôžeš ma vymeniť ako rúž – Ami G Ami G som tvoj muž.
2.	Vraj koketuješ s iným – dolámem mu kosti, nos a sny.
	Tak dopúšťaš sa viny, tak vrav, povedz, čo máš s ním.
R:	
3.	Vraj trháš moje fotky, majetok náš rozdelí až súd.
	Ja exujem veľké vodky, márne sa snažím zachovať kľud.
R:	
4.	F G F G Av kostole pred Pánom sľubovala si nám dvom F G Ami ja nemôžem žiť bez teba, to mi ver. F G F G A v kostole pred Pánom sľubovala si nám dvom F G Ami G F nekonečnú lásku, vernosť, mier, mier, mier, óóó

R:

5. Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj...

$148 - Po \ schodoch$

Richard Müller

Dmi C

Výťah opäť nechodí, tak zdolať 13 poschodí
 B C Dmi zostáva mi znova po svojich.

Na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti, ešte že sa po tme nebojím.

2. Počuť hlasné stereo aj výstrahy pred neverou, ktosi čosi víta v paneloch, tatramatky ródeo sa mieša kde tu s operou, všetko počuť cestou po schodoch.

R: Cestou po schodoch, po schodoch

Dmi C

poznávam poschodia,

Dmi Ami

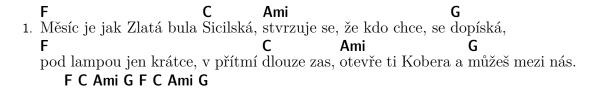
poznám po schodoch, po zvukoch,

B A Dmi

čo sme kto za ľudia.

3. Štekot smutnej kólie, za premárnené prémie vyhráža sa manžel rozvodom, disko, tenis, árie, kritika televízie, oddnes chodím iba po schodoch.

149 — Srdce jako kníže Rohan Richard Müller

- F C Ami G
 2. Moje teta, tvoje teta, parole, dvaatřicet karet křepčí na stole,
 F C Ami G
 měsíc svítí sám a chleba nežere, ty to ale koukej trefit, frajere, protože...
- R: Dnes je valcha u starýho Růžičky, dej si prachy do pořádný ruličky,

 F C Ami G

 co je na tom, že to není extra nóbl byt, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

 F C Ami G
- 3. Ať si přes den docent nebo tunelář, herold svatý pravdy nebo jinej lhář, tady na to každej kašle zvysoka, pravda je jen jedna – slova proroka říkaj, že:
- R: Když je valcha u starýho Růžičky, budou v celku nanic všechny řečičky, buďto trefa nebo kufr smůla nebo šnyt, jen to srdce jako Rohan musíš mít.
- 4. Kdo se bojí, má jen hnědý kaliko, možná občas nebudeš mít na mlíko, jistě ale poznáš, co jsi vlastně zač, svět nepatřil nikomu, kdo nebyl hráč. A proto...
- R: Ať je valcha u starýho Růžičky, nebo pouť až k tváři Boží rodičky, ať je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.
- R: Dnes je valcha u starýho Růžičky, když jsi malej, tak si stoupni na špičky, malej nebo nachlapenej Cikán, Brňák, Žid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.
- R: Dnes je valcha u starýho Růžičky, dej si prachy do pořádný ruličky, co je na tom, že to není extra nóbl byt, srdce jako kníže Rohan musíš mít.
- R: Ať je valcha u starýho Růžičky, nebo pouť až k tváři Boží rodičky, ať je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

150 — Štěstí je krásná věc Richard Müller

	C	Emi7		F	Dmi	G7
1.	Například východ	slunce a vítr	ve vě	tvích		
	C	Emi7	F	Dmi	G	
	anebo píseň tichou	jak padající	sníh,			
	Dmi G7	7 C		F		
	tak to prý nelze ko	oupit za žádn	ý pen	íze,		
	C	F C	D7	G		
	jenže zbejvá spous	ta věcí, a ty l	koupi	t lze.		
	· -		_			

G7 C Emi F Dmi G7

2. Jó, vždyť víš, štěstí je krásná věc,
C Emi F Dmi G
vždyť víš, štěstí je krásná věc.
Dmi G C F
Štěstí je tak krásná a přepychová věc,
C G7 C G7
ale prachy si za něj nekoupíš.

- 3. Jó, kartón Marlborek a taky porcelán s modrejma cibulkama, tapety, parmazán, pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein, tak možná že to není štěstí, ale je to fajn.
- R: Například východ slunce a vítr ve větvích anebo píseň tichou jak padající sníh, tak to prý nelze koupit za žádný peníze, jenže zbejvá spousta věcí, a ty koupit lze.
- 4. Takovej východ slunce je celkem v pořádku, peníze mám ale radši, ty stojej za hádku. A proto když se dočtu o zemětřesení nebo o bouračce, no tak řeknu: "K neuvěření."

šou.

151 — Holky z naší školky

Standa Hložek, Petr Kotvald

- D G A

 1. Majdalénka, Apolénka s Veronikou
 D G A
 a taky Věrka, Zdenka, Majka, Lenka s Monikou,
 D G A
 no jasně, Klára, Hančí, Bára, Mančí již nevím čí,
 D G A
 to všechno byly holky z naší školky senzační.
 D A G A D G D G Emi7 A
 R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj' hračky svý, ty naše lásky tříletý?
 D A G A D G D G Emi7
 Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou, bylo nám právě šest a začla další dívčí
- 2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou a taky Adriana, Mariana se Žanetou a hlavně príma Radka kamarádka, co všechno ví, tyhlety holky byly naše víly školních dní.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj žákovský, ty naše lásky klukovský?
 Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou,
 táhlo nám na patnáct a začla další dívčí šou.
- 3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen a taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen a všechny v sexy tričku, postavičku měly ham-ham, no prostě príma štace, inspirace k maturitám.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj zazděný naše lásky vysněný?

 Au, au, au, vzlykli jsme au, čau a pá, už se dál nekoná žádná dívčí školní šou.
- 4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen, plavovlásky, černovlásky, žár i sen, v rytmu diska, z dálky, z blízka i v náručí, přesto jsou stále holky z naší školky nejlepší.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj cůpky svý, ty naše lásky tříletý?/: Pá, pá, pá, říkame dál před školkou, to se ví, léta jdou, ale ty holky nestárnou.

$152 - \mathsf{Básník}$

Tři sestry

G G G Hmi

G

1. Chodím po Tatrách a dole roste hrách
Hmi D
a spacák jen mám, toulám se sám.
G
V noci, když je mráz, luna bourá hráz
Hmi
těch astrálních vět, jsem doktor všech věd.
G
Včera jsem ještě pil, teď slyším zvuky pil
Hmi
a v dáli zvon bije, už nejsem zombie.

Ami D G R: /: Vím, já to vím, jsem básník, já jsem básník. :/

G G G Hmi

2. Quo Vadis v ruksaku a blízkost hvězdokup mě ladí do moll, dnes nejsem namol. Až sejdu do dolin, tak tvář si oholim a pak zeptám se tě: "Vaši chtěj mít zetě?" Poruším celibát, nemusím se cely bát, to je víc než jistý, před Bohem jsem čistý.

R:

R:

$153 - \mathsf{Mexiko}$

Tři sestry

Ami

1. Kolem kaktusy, je horko, tak to si na hlavu nasadím sombrero grande.

Ami

Viva zapata, mně hoří za pata-ma, mám v Porto Pueblo rande.

 Snad má mě ráda a piñacolada na cestu neškodí, když je chlap macho, do kapsy tortilly a láhev tequilly, má milá mi přihřeje nachos.

R: Mexiko, Mexiko, sombrero grande, tequilla,

G Ami
donde esta zapateria, čeká mě milá.

- 3. Strašlivý vedro a můj mezek Pedro klopýtá okolo malého ranče a to není celý, taky je skvělý, že tu slyším výt Komanče.
- 4. Jsem Speedy Gonzalez, však radši bych zalez' tam, kde je nejbližší kojotí nora.
 Však nehledě k tomu, že pospíchám domů, mě vyhlíží krásná señora.

R:

5. Vylétla kulka, z mé hlavy je půlka, než jsem spad, už bylo od krve poncho.
Teď nade mnou stojí, už pět neděl svoji, má milá a sousedů Pancho.

Tři sestry G D C D /: :/ G D C D Rec: Tak jsme byli včera na Portě G D C a když jsme se vraceli cestou domů, D G tak jsme viděli dřevorubce, D C D G D C D jak porážejí strom – a ten strom plakal.

G D C D

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,
G G C D
veverky v depresi v hloží sedí,
G D C D
květiny vadnou i tramp ztratil žracák,
G D C D
trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

R: /: Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj, G D C D G D C D ú- a ú- a úplně blbě koukaj.

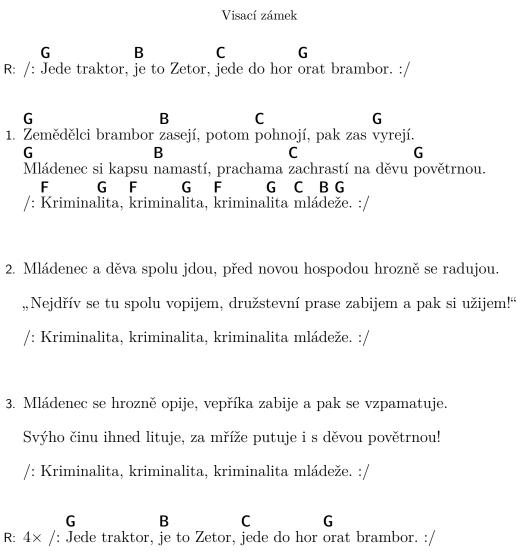
 $2.\ {\rm Hajn\acute{y}}$ j
de sklesle lesní tišinou

a cestou sbírá umrlé zmije,

včera byl na bábě a dnes neví, čí jsou,

a jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

$155 - \mathsf{Traktor}$

156 — Známka punku

Visací zámek

E D A G F#

co hořelo, to vyhulil, MSŽJTZP.

 Holinky nosil vždycky naruby, myslel si, že je to známka punku, kohoutí hnát si zapích' do huby, MSŽJTZP, teplej rum pil, i když potom blil, MSŽJTZP,

 $_{\mbox{\scriptsize R: }3\times\ /:}$ H C H $_{\mbox{\scriptsize C}}$ C D C

Ale holky říkaly, že punk je jinde, ale holky říkaly: "To snad není možný."

E D A GF#
2. Přeplněnej autobus nechával vždycky ujet, MSŽJTZP,
kytky v jeho zahradě mohly volně bujet, MSŽJTZP,
uznával jen kapely, co neuměly hrát, MSŽJTZP,
kolem krku nosil umělohmotnej drát, MSŽJTZP.

R:

EGF♯A

3.

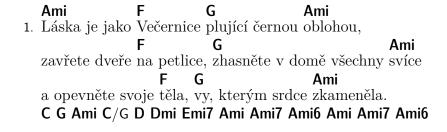
No ale kdo není boží nadělení, nedělejme z punka tupce. No ale kdo není boží nadělení, každý zboží má svýho kupce.

E D A G F#

4. Křivák nosila vždycky naruby, myslela, že je to známka punku, rtěnku si nanášela rovnou na zuby, MŽJTZP, smála se jenom smutným věcem, MŽJTZP, hrála v kapele s Jardou Švecem, MŽJTZP.

R: $3 \times$ /: Ale lidi říkali, že punk je jinde, :/ ale lidi říkali: "No to snad není možný."

157 — Variace na renesanční téma Vladimír Mišík

Ami

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,

FGAMI

námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána.

FGAMI

Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

FGAMI

které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

CGAMIC/GDDMIEMI7AMIAMI7AMI6AMIAMI7AMI6

Ami
3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
F G Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G Ami
mrtví milovat nemohou...
C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

158- Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová

E
1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,

a to něco, to prý láska je.

A7

Já však nechci žádnou lásku v domě, jé,

E

přináší jen žal a výdaje.

G
E

Mám proti lásce boty,

G
E

ty chrání paní svou,

G
E

ty boty vždycky jdou

2. Žiju sama díky těmto botám, žiju sama zásluhou těch bot. Často sice kluků hlavy motám, botám ale city nejsou vhod. V těch botách ráda šlapu, zvlášť po lásce nás dvou, ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši, někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší, od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu
a to se mi prý mstí,
když v těch botách jdu,
a tak si šlapu po štěstí. Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

159 - Není nutno

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A Hmi
R: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
E7 A E7
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

- Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí, nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
- F#mi A F#mi A

 2. Nemít prachy nevadí, nemít srdce vadí, F#mi A F#mi D E zažít krachy nevadí, zažít nudu jó, to vadí.

R:

$160 - \mathsf{Pramen} \ \mathsf{zdrav} \mathsf{i}$

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C Ami

1. Každý den, každý den k svačině jedině,
F G C G
jedině pramen zdraví z Posázaví.
C Ami
Chcete-li prospěti dítěti bledému,
F G C G
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R: Výrobky mléčné, / Každý den, každý den

Ami
to je marné, / k svačině jedině,

F G
jsou blahodárné / jedině pramen zdraví
C G
a věčné. / z Posázaví.

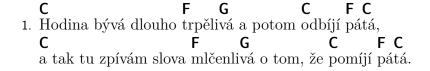
C Výrobky mléčné, / Chcete-li prospěti

Ami
to je marné, / dítěti bledému,

F G
jsou blahodárné / kupte mu pramen zdraví
C G
a věčné. / z Posázaví.

161 — Pátá

Zuzana Norisová

R: Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží,

C Ami G

Novák leze po jabloni a je náhle svěží, bláznivej den

Ami D7

a já smíchem umírám, kdosi mě kárá a páni, já nenabírám,

C Ami F G

neboť pátá právě teď odbila,

C Ami F G

pátá právě teď odbila,

C Ami F G

pátá právě teď odbila,

C Ami F G

pátá právě teď odbila nám. (Pátá.)

 Hodina bývá někdy nekonečnou a pak už odbíjí pátá, a proto zpívám píseň jedinečnou, právě že pomíjí pátá.

162 -Ššš

Zuzana Norisová

G Ami C D G Ami C D

G Ami C D

1. Akáty šumí, když padá déšť,
G Ami C D
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
G Ami C D
neví, že láskou chci hlavu si plést,
Ami D Ami D
tak mu to š- š- š, š- š- š-,
Ami D7 G
š- š- š- š- š- šepotám.

- Do mého ticha tiše vkročil on,
 lásku rozhoupal jak velkej zvon,
 před chrámem lásky byl bláznivej shon,
 každej si š- š- š, š- š- š-,
 š- š- š- š- š- š- šepotá.
- Jenže ten den je už včerejší,
 já nevím, proč mě všichni konejší,
 vždyť nejsem jediná, co bloudí,
 co modlitbu š- š- š-, š- š- š-,
 š- š- š- š- š- šepotá.
- 4. Ten, kdo v noci vtéká jako každej den, vím, že někdo zbarví černej sen, sen zmoklej jako dnešní den, po kterém š- š- š-, š- š- š-, š- š- š- š- š- š- šepotám.
- 5. Pa-dá-ba-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

163 — Modrá

Žlutý pes

G D C D Ami G D

- G D C D

 1. Modrá je planeta, kde můžeme žít,
 G D C D

 modrá je voda, kterou musíme pít,
 G D C D

 modrá je obloha, když vodejde mrak,
 F C G

 modrá je dobrá, už je to tak.
- 2. Modrá je Milka, ta naše kráva, modrá je prej v Americe tráva, modrá je údajně i polární liška, senzačně modrá je moje vojenská knížka.
- C
 R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
 F
 C
 F
 G
 modrá je naděje, láska i moje blues.
 C
 G
 Je to barva, kterou mám prostě rád,
 F
 C
 G
 modrá je dobrá, už je to tak.
- 3. Modrá je Raketa, ta moje holka, modrá je vzpomínka na Mikyho Volka, veliká rána je modrej přeliv, modrý voko má i černej šerif.
- 4. Jako nálada, když zahrajou poslední kus, modrá je naděje, láska i moje blues. Je to barva, kterou mám prostě rád, modrá je dobrá, už je to tak.

FFCCFFAmiGDD

164 — Náruživá Žlutý pes

- D

 1. Nečekala na nic a nebyla hloupá

 A

 D

 a já jsem ji výjimečně do voka pad,

 D

 G

 najednou koukám, jak se život houpá

 A

 D

 a nikdo neví, co se může stát.
- 2. Pojedeme spolu někam na procházku, probereme život hezky ze všech stran, já budu hvězda jako na obrázku a vona se mnou pěkně zamává.
- R: Je totiž náruživá a nekouká, co kolem lítá, D A G Šivot užívá tak, jak to umí a jak se jí to líbí.
- 3. Vo jiný věci už nemám zájem, musím ji vidět ještě dnes, vona bude moje cesta rájem a já budu její žlutej pes.
- 4. Není to žádná laciná holka a kdyby chtěla nudit, ani neví jak, já bych ji pořád jenom líbal, vona to vidí taky tak.

165 — Sametová

Žlutý pes

G C G C

1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,
G Emi C D

zdál se to bejt docela dobrej nápad.

Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile,

Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile někdo se moh' docela dobře flákat.

 Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly, už tenkrát rozhazoval svoje sítě.

Poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

R: Vzpomínáš, takys' tu žila a nedělej, že jsi jiná,

G D C D G C G C G
taková malá pilná včela, taková celá sametová.

 Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbeatová pohoda, kytičky a úsmevy sekretárok.

Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana, ale to nevadí, já mám taky nárok.

 Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my, hlavu plnou Londýna nad Temží.
 Starej dobrej Satanáš hraje u nás v hospodě mariáš,

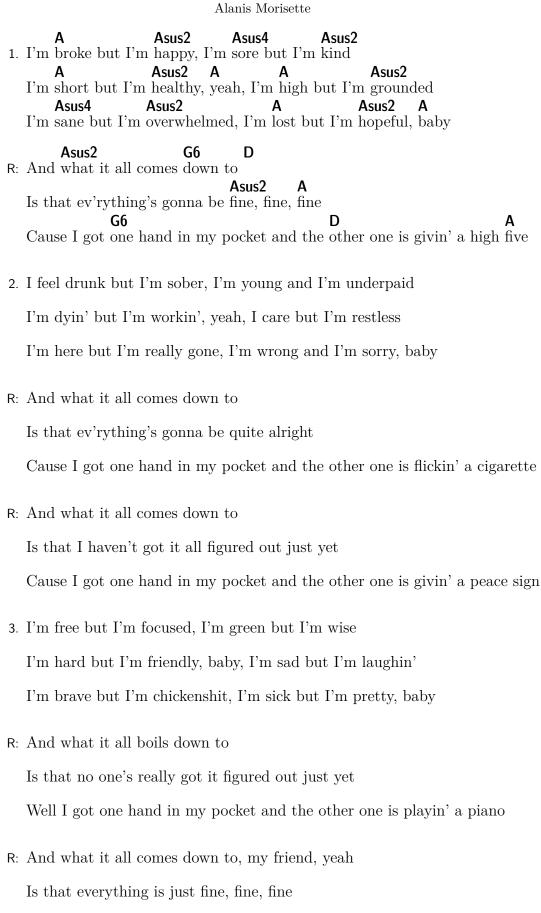
pazoura se mu trumfama jenom hemží.

- R: Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima, ty jsi holka tehdá byla, taková celá sametová.
- A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov, kopyta měl jako z Arizony.

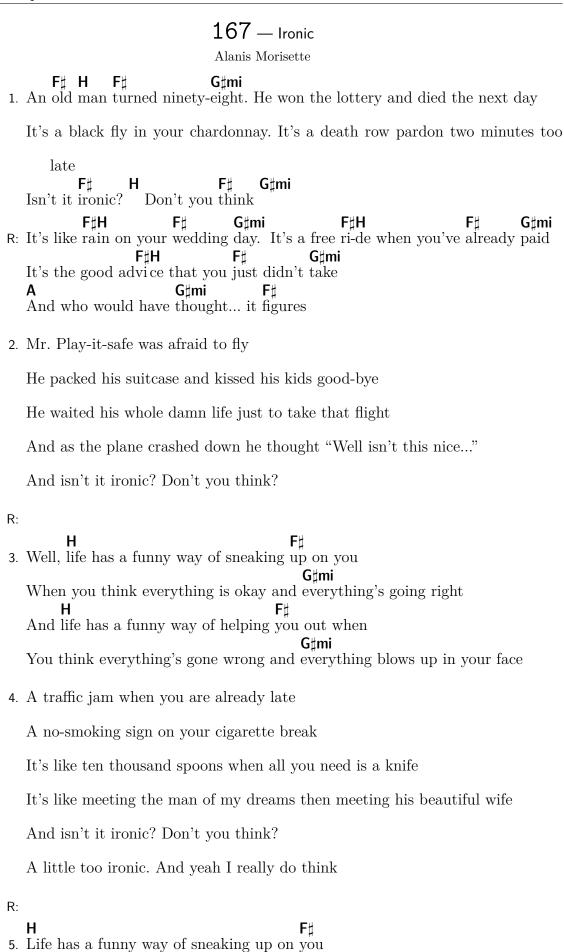
Přišel a zase vodešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel a po něm tu zbyly samý volný zóny.

R: /: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla, byla to taková krásná cela a byla celá sametová :/

$166-{\sf Hand}$ in my pocket

Cause I got one hand in my pocket and the other one is hailing a taxi cab

Life has a funny, funny way of helping you out, helping you out

168 - All my loving

Beatles

F♯mi **H7**

1. Close your eyes and I'll kiss you

C♯mi

Tomorrow I'll miss you

H7 F∄mi D

Remember I'll always be true

F∄mi

And then while I'm away

C♯mi

I'll write home every day

AEHE **H7** Ε

And I'll send all my loving to you

2. I'll pretend that I'm kissing

The lips I am missing

And hope that my dreams will come true

And then while I'm away

I'll write home every day

And I'll send all my loving to you

C‡mi C+ Ε

R: All my loving I will send to you

 $C\sharp mi$ C+ E All my loving, darling, I'll be true.

3. = 1.

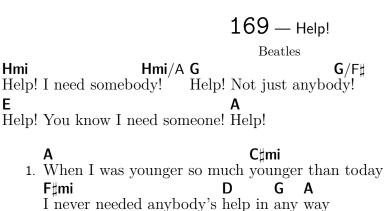
4. = 2.

C♯mi

R: All my loving, all my loving

C∄mi

All my loving I will send to you

Hmi Hmi/A
R: Help me if you can I'm feeling down
G/F
And I do appreciate you being 'round
E
Help me get my feet back on the ground
A
Won't you please please help me?

2. And now my life has changed in oh so many ways

My independence seems to vanish in the haze

But every now and then I feel so insecure

I know that I just need you like I've never done before

R:

3. = 1.

 $F\sharp mi$ A A6 R: Help me! Help me! Oh...

170 — Hey Jude

Beatles

F C

1. Hey Jude, don't make it bad
C7 F

take a sad song and make it better
B F

Remember to let her into your heart
C7 F

Then you can start to make it better

- 2. Hey Jude don't be afraid, you were made to go out and get her
 The minute you let her under your skin, then you begin to make it better
- F7 B Gmi7
 R: And any time you feel the pain, hey Jude refrain,

 C7 F

 Don't carry the world upon your shoulders
 F7 B Gmi7

 For well you know that it's a fool who plays it cool

 C7 F

 By making his world a little colder

 F7 C7

 Da da da da da da da da da
- 3. Hey Jude don't let me down, you have found her now go and get her Remember to let her into your heart, then you can start to make it better
- R: So let it out and let it in hey Jude begin

You're waiting for someone to perform with

And don't you know that it's just you, hey Jude, you'll do!

The movement you need is on your shoulders

Da da da da da da da da

4. Hey Jude don't make it bad, take a sad song and make it better

Remember to let her under your skin, then you'll begin to make it better

Better better better better oh.

$171- {\sf Let\ it\ be}$

- G D Emi C

 1. When I find myself in times of trouble, Mother Mary comes to me
 G D C G

 Speaking words of wisdom: "Let it be."
- 2. And in my hour of darkness, she is standing right in front of me Speaking words of wisdom: "Let it be."
- R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

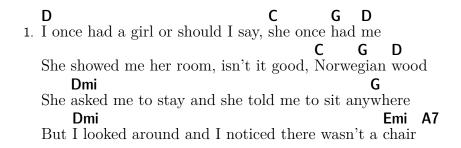
 G

 Whisper words of wisdom: "Let it be."
- 3. And when the broken hearted people living in the world agree

 There will be an answer, let it be
- 4. For though they may be parted, there is still a chance that they will see

 There will be an answer, let it be
- R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be, there will be an answer, let it be
- R: Let it be, let it be, yeah, let it be, whisper words of wisdom: "Let it be."
- 5. And when the night is cloudy, there is still a light that shines on me Shine until tomorrow, let it be
- 6. I wake up to the sound of music, Mother Mary comes to me Speaking words of wisdom: "Let it be."
- R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be, there will be an answer, let it be
- R: Let it be, let it be, yeah, let it be, whisper words of wisdom: "Let it be."

$172-{\hbox{Norwegian wood}\atop {\rm Beatles}}$

- 2. I sat on a rug biding my time, drinking her wine
 We talked until two and then she said: "It's time for bed"
 She told me she worked in the morning and started to laugh
 I told her I didn't and crawled off to sleep in the bath
- R: And when I awoke I was alone, this bird had flown

 C G D

 So I lit a fire, isn't it good, Norwegian wood?

$173 - \text{Yellow submarine} \\ \text{Beatles}$

	G	D	C	. G	
1.	In the	town v	where I	was b	orn
	Emi	Ami	C		D
	Lived	a man	who sa	iled th	e sea
	G	D	C	G	
	And h	e told 1	us of hi	s life	
	Emi	Ami	C	D	
	In the	land o	f subma	arines	

2. So we sailed up to the sun

Till we found the sea of green

And we lived beneath the waves

In our Yellow Submarine

R: /: We all live in a Yellow Submarine G Yellow Submarine, Yellow Submarine :/

3. And our friends are all on board
Many more of them live next door
And the band begins to play

R:

4. As we live a life of ease
Every one of us has all we need
Sky of blue and sea of green
In our Yellow Submarine

R:

174 — Yesterday

Beatles

G F \sharp mi7 H7 Emi D

1. Yesterday, all my troubles seemed so far away

C D7 G D

Now it seems as though they're here to stay

Emi A7 C G

Oh, I believe in yesterday

2. Suddenly, I'm not half the man I used to be

There's a shadow hanging over me

Oh, yesterday came suddenly

3. Yesterday, love was such an easy game to play

Now I need a place to hide away

Oh, I believe in yesterday

Hmm hmm hmm...

$175-{\sf Hotel\ California}$

Eagles

Hmi F♯ A E G D Emi F♯

Hmi F#

1. On a dark desert highway, cool wind in my hair

A E

Warm smell of colitas rising up through the air

G D

Up a head in the distance, I saw a shimmering light

Emi F#

My head grew heavy and my sight grew dim, I had to stop for the night

2. There she stood in the doorway I heard the mission bell

And I was thinking to myself this could be heaven or this could be hell

Then she lit up a candle and she showed me the way

There were voices down the corridor, I thought I heard them say:

G D R: Welcome to the Hotel California

Emi Hmi7

Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face G D

Plenty of room at the Hotel California

Emi F#

Any time of year (any time of year), you can find it here

- 3. Her mind is Tiffany twisted, she got a Mercedes Benz
 She got a lot of pretty, pretty boys that she calls friends
 How they dance in the courtyard, sweet summer sweat
 Some dance to remember, some dance to forget
- 4. So I called up the captain: "Please bring me more wine We haven't had that spirit here since nineteen sixty-nine." And still those voices are calling from far away Wake you up in the middle of the night just to hear them say:
- R: Welcome to the Hotel California

 Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face

 They livin'it up at the Hotel California

 What a nice surprise (what a nice surprise), bring your alibis

- 5. Mirrors on the ceiling, the pink champagne on ice, (and she said,)"We are all just prisoners here of our own device."And in the master's chambers they gathered for the feastThey stab it with their steely knives, but they can't kill the beast
- 6. Last thing I remember, I was running for the door
 I had to find the passage back to the place I was before
 "Relax," said the night man, "we are programmed to receive
 You can check out any time you like, but you can never leave"

176 — Smoke on the water $\frac{1}{1}$ Deep Purple

			G E	3 C	G	В	C♯	C	G	В	C	В	G		
R:	$8 \times$	/:												:/	/

1. We all came out to Montreux

On the Lake Geneva shoreline

To make records with a mobile

We didn't have much time

Frank Zappa and the Mothers

Were at the best place around

But some stupid with a flare gun

Burned the place to the ground

C G# G C G#
R: Smoke on the water, fire in the sky! Smoke on the water
GBCGBC#CGBCBG
/: :/

2. They burned down the gambling house, it died with an awful sound Funky & Claude was running in and out, pulling kids out the ground When it all was over, we had to find another place

But Swiss time was running out

It seemed that we would lose the race

Smoke on the water, fire in the sky

3. We ended up at the Grand Hotel, it was empty cold and bare

But with the Rolling truck Stones thing just outside

Making our music there

With a few red lights and a few old beds, we make a place to sweat

No matter what we get out of this, I know we'll never forget

Smoke on the water, fire in the sky

177 - Layla

Eric Clapton

Dmi B C Dmi /: :/

C \sharp mi

1. What will you do when you get lonely

C \sharp mi

C

D

E

E7

With no-one waiting by your side

F \sharp mi

H

E

A

You've been running and hiding much too long

F \sharp mi

H

E

A

You know it's just your foolish pride

Dmi B C Dmi
R: Layla, you got me on my knees
B C Dmi
Layla, I'm begging darling please
B C Dmi B C
Layla, darling won't you ease my worried mind

2. Tried to give you consolation

Your old man, he let you down

But like a fool, I fell in love with you

You turned my whole world upside down

R:

3. Make the best of the situation

Before I finally go insane

Please don't say we'll never find a way

Or tell me all my love's in vain

178 — Sweet home Alabama

Lynyrd Skynyrd

D Cmaj7 G

1. Big wheels keep on turning. Carry me home to see my kin!

Singing songs about the Southland, I miss Alabama once again

And I think it's a sin, yes

2. Well I heard mister Young sing about her

Well, I heard ole Neil put her down

Well, I hope Neil Young will remember

A Southern man don't need him around anyhow

R: Sweet home Alabama where the skies are so blue

Sweet Home Alabama, Lord, I'm coming home to you

3. In Birmingham they love the governor

Now we all did what we could do

Now Watergate does not bother me

Does your conscience bother you? Tell the truth

R:

4. Now Muscle Shoals has got the Swampers

And they've been known to pick a song or two

Lord they get me off so much

They pick me up when I'm feeling blue. Now how about you?

R:

R: Sweet home Alabama, oh sweet home, baby

Where the skies are so blue and the governor's true

R: Sweet Home Alabama, Lordy, Lord, I'm coming home to you

Yea, yea Montgomery's got the answer

$179- \hbox{Another brick in the wall}$

Pink Floyd

	Dmi
1.	We don't need no education
	Dmi
	We don't need no thought control
	Dmi
	No dark sarcasm in the classroom
	Dmi G
	Teacher leave them kids alone

G Dmi C Dmi C Dmi C Emi Dmi F
R: Hey, teacher! Leave them kids alone
F C Dmi
All in all it's just an-other brick in the wall
F C Dmi
All in all it's just an-other brick in the wall

2. = 1.

R:

$180 - \mathsf{Money}$

Pink Floyd

Hmi7

1. Money, get away

Get a good job with more pay and you're okay

Money, it's a gas

Grab that cash with both hands and make a stash

F**♯mi7**

R: New car, caviar, four star daydream

Emi Hmi7 Think I'll buy me a football team

V

2. Money, get back

I'm all right Jack keep your hands off of my stack

Money, it's a hit

Don't give me that do goody good bullshit

R: I'm in the high-fidelity first class travelling set

And I think I need a Lear jet

3. Money, it's a crime

Share it fairly but don't take a slice of my pie

Money, so they say

Is the root of all evil today

R: But if you ask for a raise it's no surprise that they're

Giving none away

$181- {\tt Shine \ on \ you \ crazy \ diamond} \\ {\tt Pink \ Floyd}$

Gmi FΪ 1. Remember when you were young, you shone like the sun Es/D CmiCmi/B F diamond Shine on you cra-zy В Gmi Now there's a look in your eyes like black holes in the sky Es/D CmiCmi/B F Shine on you cra-zy diamond Gmaj7/F♯ You were caught in the crossfire of childhood and stardom Gmi7/F Blown on the steel breeze Edim Come on you target for faraway laughter Gmi Come on you stranger, you legend, you martyr, and shine!

F# B E D#/D Cmi Cmi/B F

2. You reached for the secret too soon, you cried for the moon

Shine on you crazy diamond

Threatened by shadows at night and exposed in the light

Shine on you crazy diamond

Well you wore out your welcome with random precision

Rode on the steel breeze

Come on you raver, you seer of visions

Come on you painter, you piper, you prisoner, and shine!

3. Nobody knows where you are, how near or how far

Shine on you crazy diamond

Pile on many more layers, and I'll be joining you there

Shine on you crazy diamond

And we'll bask in the shadow of yesterday's triumph, sail on the steel breeze

Come on you boy child, you winner and loser

Come on you miner for truth and delusion and shine!

$182-\mathsf{Time}$

Pink Floyd

F#mi
A
1. Ticking away the moments that make up a dull day
E
F#mi
You fritter and waste the hours in an off hand way
F#mi
A
Kicking around on a piece of ground in your home town
E
F#mi
Waiting for someone or something to show you the way

Dmaj7
2. Tired of lying in the sunshine staying home to watch the rain Dmaj7
Amaj7
You are young and life is long and there is time to kill today Dmaj7
And then one day you find ten years have got behind you
Hmi7

E
E7
No one told you when to run, you missed the starting gun

- 3. And you run and you run to catch up with the sun, but it's sinking And racing around to come up behind you again The sun is the same in the relative way, but you're older Shorter of breath and one day closer to death
- 4. Every year is getting shorter, never seem to find the time
 Plans that either come to naught or half a page of scribbled lines
 Hanging on in quiet desperation is the English way
 Hmi7
 F
 Emi
 The time is gone, the song is over, thought I'd something more to say

$183 - {\sf Wish}$ you were here

Pink Floyd

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

 $\begin{tabular}{ll} C & D \\ 1. & So, so you think you can tell \\ \end{tabular}$

Ami

Heaven from hell, blue sky from pain

Can you tell a green field from a cold steel rail

A smile from a veil

Do you think you can tell?

2. And did they get you to trade your heroes for ghosts

Hot ashes for trees, hot air for a cool breeze

Cold comfort for change and did you exchange

A walk on part in the war

For a lead role in a cage?

Emi7 A Emi7 A G G Emi7 G

3. How I wish, how I wish you were here

We're just two lost souls swimming in a fish bowl, year after year

Running over the same old ground, what have we found?

The same old fears

Wish you were here!

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G :/

184 - 500 miles

Proclaimers

E

1. When I wake up, well I know I'm gonna be

A

H

E

I'm gonna be the man who wakes up next you

E

When I go out, yeah I know I'm gonna be

A

H

E

I'm gonna be the man who goes along with you

- 2. If I get drunk, well I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who gets drunk next to you
 And if I haver, yeah I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who's havering to you
- R: But I would walk 500 miles

 And I would walk 500 more

 Just to be the man who walks a thousand miles

 To fall down at your door
- 3. When I'm working, yes I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who's working hard for you
 And when the money comes in for the work I do
 I'll pass almost every penny on to you
- 4. When I come home (When I come home), well I know I'm gonna be I'm gonna be the man who comes back home to you And if I grow old (When I grow old), well I know I'm gonna be I'm gonna be the man who's growing old with you

R:

da da da...

- 5. When I'm lonely, well I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who's lonely without you
 And when I'm dreaming, well I know I'm gonna dream
 I'm gonna dream about the time when I'm with you
- 6. When I go out, well I know I'm gonna be
 I'm gonna be the man who goes along with you
 And when I come home, yes I know I'm gonna be
 C♯mi
 I'm gonna be the man who comes back home with you
 A H E
 I'm gonna be the man who's coming home with you

R:

Da da da...

R:

185- We are the champions

Queen

Ami

1. I've paid my dues

Emi Ami Emi
time after time
Ami
I've done my sentence
Emi Ami G
but committed no crime
C
And bad mistakes
F C F
I've made a few
C G Ami
I've had my share of sand kicked in my face

D F#mi Hmi G A
R: We are the champions, my friend
D F#mi G H
And we'll keep on fighting till the end
Emi A Gmi F# E
We are the champions, we are the champions!
D Ami7 F6 G7 Ami Emi

2. I've taken my bows

And my curtain calls

but I've come through

You brought me fame and fortune

And everything that goes with it

I thank you all

But it's been no bed of roses

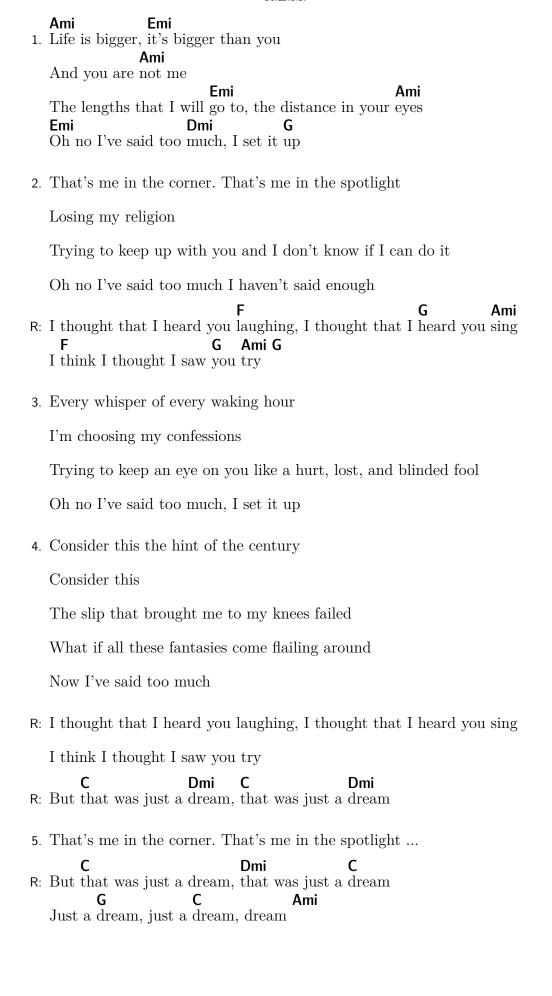
No pleasure cruise

I consider it a challenge

Before the human race

And I never lose

$186 - Losing my religion \\ {\rm R.E.M.}$

187 — Angie

Rolling Stones

Ami E7 C2 B2 F C4C

1. Angie, Angie, when will those clouds all disappear?

Angie, Angie, where were the ladies from here?

G Dmi Ami
R: With no loving in our souls and no money in our coats
C F G
You can't say we're satisfied
Ami E7 C2 B2 F C4C
Angie, Angie, you can't say we never tried

- 2. Angie, beautiful... yeah but ain't it time we said goodbye Angie, I still love you, remember all those nights we cried
- R: All the dreams we held so close

 Seem to all go up in smoke let me whisper in your ear

 (šeptem) Angie, Angie, where were the ladies from here?

 Solo.

R: Oh Angie don't you weep

Dmi Ami
All your kisses still taste sweet

C F G
I hate that sadness in your eyes

Ami E7 C2 B2F C
but Angie, Angie, ain't it ti-me we said goodbye... ya
Solo.

- R: With no loving in our souls and no money in our coats

 Oh you can't say we're satisfied
- 3. Angie, I still love you baby

 Every where I look I see your eyes
- 4. There ain't a woman that comes close to you Come on baby dry your eyes Angie, Angie, ain't it good to be alive Angie, Angie, they can't say we never tried

$188 - {\sf Ruby\ Tuesday}$ Rolling Stones

	Ami	G	F	G		(		F	C
1.	She would	never	say	where sh	ne cam	ne f	rom		
	Ami	G	F	C	G	C C	ì		
	Yesterday	don't	mat	ter if it's	gone				
	Ami	D7	G						
	While the	sun is	brig	ght					
	Ami	D7	G						
	Or in the	darkes	t nig	sht					
	C	F	C		G	ì	CG		
	No one kn	ows	sh	e comes	and g	oes			

C G C
R: Goodbye Ruby Tuesday
G C
Who could hang a name on you?
C G F
When you change with ev'ry new day
G C G
Still I'm gonna miss you

2. Don't question why she needs to be so free She'll tell you it's the only way to be She just can't be chained To a life where nothing's gained And nothing's lost at such a cost

R:

3. There's no time to loose I heard her say

Cash your dream before they slip away

Dying all the time

Lose your dreams and you

Will loose your mind, ain't life unkind

$189-{\sf Satisfaction}$

Rolling Stones

EADA

1. I can't get no satisfaction I can't get no satisfaction Cause I try, and I try, and I try, and try ADA Ε R: /: I can't get no 2. When I'm driving in my car F And the man comes on the radio Ε He's telling me more and more about some useless information Ε Supposed to drive my imagination Ε R: /: I can't get no Oh no no no, hey hey hey Ε

3. When I'm watchin' my TV

That's what I say

And that man comes on to tell me

How white my shirts can be

Well he can't be a man 'cause he doesn't smoke

The same cigarettes as me

R: I can't get no

Oh no no no, hey hey hey

That's what I say

4. When I'm ridin' 'round the world

And I'm doin' this and I'm signing that

And I'm tryin' to make some girl who tells me:

Baby better come back next week

Cause you see I'm on a losin' streak

190 — Hymna TP

Mirek "Eso" Řehoř

- C G Ami Emi

 1. Na TP vždycky jedu rád, na TP, tam si můžu hrát,
 F C Dmi G
 na TP, kde jsou lidi cool, na TP je jen zřídka vůl.
- Na TP dám si do těla, na TP, to mě oddělá,
 na TP, tam je srandy dost a občas taky ňáká kost.
- R: TP, to je akce snů, TP, pryč od všedních dnů,
 TP, rychle z města ven, TP, a za pár kaček jen.
- V poledne sraz na Hlaváku, máme to všichni na háku, večer už jsme na chatě a máme se jako ve vatě.
- Je tu spousta FELáků, nových i starých mazáků, děvčat je počet maličký, radši si ale vezmu gumičky.

R:

- V lese jak blbci běháme, šifry tam za tmy hledáme, zpátky mokrý a zpocený, srší z nás ale nadšení.
- Pivo se začne čepovat a vodka ho bude trumfovat, koktejl pak pijem jakýsi, ráno trávíme u mísy.

Rejstřík interpretů

Alanis Morisette	Vrána, 112
Hand in my pocket, 166 Ironic, 167	Čechomor
Aleš Brichta	Mezi horami, 21
Dívka s perlami ve vlasech, 104	Proměny, 22
Slečna Závist, 105	Včelín, 23
Asonance	D D L.
Čarodějnice z Amesbury, 6	Deep Purple Smoke on the water, 176
Beatles	Divokej Bill
All my loving, 168	Píseň o Ferdovi a Mravenci, 114
Help, 169	Plakala, 115
Hey Jude, 170	
Let it be, 171	Eagles
Norwegian wood, 172	Hotel California, 175
Yellow submarine, 173	Eric Clapton
Yesterday, 174	Layla, 177
Blue Effect	Fešáci
Sluneční hrob, 106	Jaro, 24
Bratři Ebenové	Lojza a Líza, 25
Folklóreček, 7	појда а шиа, 20
Nikdo to nebere, 8	film Kouř
Stýskání, 9	Je to fajn, fajnový, 100
Trampská, 10	-
Brontosauři	Fleret
Franky Dlouhán, 11	Zafúkané, 26
Jarní tání, 12	Folk Team
Kytka, 13	Beze slov, 27
Na kameni kámen, 14	Greenhorni
Podvod, 15	Blues folsomské věznice, 28
Růže z papíru, 16	Cizinec, 29
Signály, 17	Když náš táta hrál, 30
Slunovrat, 18	Rocky Top, 31
Stánky, 19	Rovnou, tady rovnou, 32
Valčíček, 20	Zátoka, 33
BSP	
Země vzdálená, 113	Hana Hegerová, Waldemar Matuška
Buty	Tak abyste to věděla, 99
František, 107	Hlavolam
Jednou ráno, 108	Ztráty a nálezy, 34
Krtek, 109	Hoboes
Mám jednu ruku dlouhou, 110	Bedna od whisky, 76
Nad stádem koní, 111	Tak už mi má holka mává, 94

Tereza, 95	Cikáni, 59
Hop Trop	Honolulu, 60
Amazonka, 35	Vyznavači ohňů, 61
Švorcák, 36	Zachraňte koně, 62
Tři kříže, 37	Karel Kryl
Humbuk	Anděl, 63
Matfyz Blues, 38	Lásko, 64
,	Morituri te salutant, 65
Chinaski	Píseň neznámého vojina, 66
Kláro, 117	Veličenstvo Kat, 67
1. signální, 116	Zkouška dospělosti, 68
T TT	Karel Plíhal
Ivan Hlas	Kluziště, 69
Aranka umí hula hop, 118	Myš, 70
Jednou mi fotr povídá, 119	Námořnická, 71
Na kolena, 120	Ráda se miluje, 72
Pod oknem, 121	Trubadúrská, 73
Ivan Mládek	Katapult
Jožin z bažin, 39	Až, 127
Láďa jede lodí, 40	AZ, 121
I d II	(lidová)
Jarda Hypochondr	A te Rehradice, 4
Senkýřka, 122	Kdyby tady byla taková panenka, 5
Jarek Nohavica	
Básnířka, 41	Lucie
Cukrářská bossanova, 57	Amerika, 128
Dokud se zpívá, 42	Černí andělé, 129
Hlídač krav, 43	Sen, 130
Jdou po mně, jdou, 44	Šrouby do hlavy, 131
Kometa, 45	Lynyrd Skynyrd
Mikymauz, 46	Sweet home Alabama, 178
Možná že se mýlím, 47	
Muzeum, 48	Marsyas
Pijte vodu, 49	Marsyas a Apollón, 75
Píseň zhrzelého trampa, 50	Mig 21
Strakapúd, 51	Slepic pírka, 134
Těšínská, 52	Snadné je žít, 135
Ukolébavka, 53	Michal Prokop
Zatanči, 54	Bitva o Karlův most, 132
Zatímco se koupeš, 55	Kolej Yesterday, 133
Zítra ráno v pět, 56	Mirek "Eso" Řehoř
Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák	Hymna TP, 190
Není nutno, 159	Mňága a Žďorp
Pramen zdraví, 160	Hodinový hotel, 136
Jiří Schelinger	Měsíc, 137
Holubí dům, 123	Písnička pro tebe, 138
Šípková Růženka, 124	,
Jiří Suchý	Nerez
Marnivá sestřenice, 125	Tisíc dnů mezi námi, 77
Pramínek vlasů, 126	
	(neznámý)
Kamelot	Balada o princezně a o hradu, 2
Amulet, 58	Kolo, rovno, hovno, 3

Angie, 187

Ruby Tuesday, 188

Okoř, 78 Satisfaction, 189 Seděla u vody, 103 Samson a jeho parta Tři citrónky, 1 Už to nenapravím, 74 Nightwork Semtex Globální oteplování, 139 Mašinka, 86 Spirituál kvintet Olympic Batalion, 87 Dej mi víc své lásky, 140 Stará archa, 88 Otázky, 141 Starý příběh, 89 Snad jsem to zavinil já, 142 Žízeň, 90 Želva, 143 Standa Hložek, Petr Kotvald Holky z naší školky, 151 Pacifik Malý velký muž, 79 Tomáš Klus Velrybářská výprava, 80 Až..., 91 Pavel Dobeš Panenka, 92 Něco o lásce, 81 Pocity, 93 Pavel Roth Tři sestry Zahrada ticha, 82 Básník, 152 Petr Hapka Mexiko, 153 Šaškové počmáraní, 144 Sovy v mazutu, 154 Pink Flovd Another brick in the wall, 179 Visací zámek Traktor, 155 Money, 180 Shine on you crazy diamond, 181 Známka punku, 156 Time, 182 Vladimír Mišík Wish you were here, 183 Variace na renesanční téma, 157 Poutníci Wabi Daněk Hotel Hillary, 83 Rosa na kolejích, 96 Panenka, 84 Waldemar Matuška Pražský výběr Růže z Texasu, 97 Pražákům je hej, 145 Slavíci z Madridu, 98 Premiér Hrobař, 146 Yvonne Přenosilová **Proclaimers** Boty proti lásce, 158 500 miles, 184 Zuzana Norisová Queen Pátá, 161 We are the champions, 185 Ššš, 162 Rangers Žalman Inženýrská, 85 Jdem zpátky do lesů, 101 R.E.M. Rána v trávě, 102 Losing my religion, 186 Žlutý pes Richard Müller Modrá, 163 Nebude to ľahké, 147 Náruživá, 164 Po schodoch, 148 Sametová, 165 Srdce jako kníže Rohan, 149 Stěstí je krásná věc, 150 Rolling Stones

Rejstřík písní

All my loving, 168
Amazonka, 35
Amerika, 128
Amulet, 58
Anděl, 63
Angie, 187
Another brick in the wall, 179
Aranka umí hula hop, 118
A te Rehradice, 4
Až, 127
Až..., 91

Balada o princezně a o hradu, 2 Básník, 152 Básnířka, 41 Batalion, 87 Bedna od whisky, 76 Beze slov, 27 Bitva o Karlův most, 132 Blues folsomské věznice, 28

Cikáni, 59 Cizinec, 29 Cukrářská bossanova, 57

Boty proti lásce, 158

Čarodějnice z Amesbury, 6 Černí andělé, 129

Dej mi víc své lásky, 140 Dívka s perlami ve vlasech, 104 Dokud se zpívá, 42

Folklóreček, 7 Franky Dlouhán, 11 František, 107

Globální oteplování, 139

Hand in my pocket, 166 Help, 169 Hey Jude, 170 Hlídač krav, 43 Hodinový hotel, 136 Holky z naší školky, 151 Holubí dům, 123 Honolulu, 60 Hotel California, 175 Hotel Hillary, 83 Hrobař, 146 Hymna TP, 190

Inženýrská, 85 Ironic, 167

Jarní tání, 12 Jaro, 24 Jdem zpátky do lesů, 101 Jdou po mně, jdou, 44 Jednou mi fotr povídá, 119 Jednou ráno, 108 Je to fajn, fajnový, 100 Jožin z bažin, 39

Kdyby tady byla taková panenka, 5 Když náš táta hrál, 30 Kláro, 117 Kluziště, 69 Kolej Yesterday, 133 Kolo, rovno, hovno, 3 Kometa, 45 Krtek, 109

Láďa jede lodí, 40 Lásko, 64 Layla, 177 Let it be, 171 Lojza a Líza, 25 Losing my religion, 186

Kytka, 13

Malý velký muž, 79 Mám jednu ruku dlouhou, 110 Marnivá sestřenice, 125 Marsyas a Apollón, 75 Mašinka, 86 Matfyz Blues, 38 Měsíc, 137 Mexiko, 153 Mezi horami, 21 Mikymauz, 46 Modrá, 163 Money, 180

Morituri te salutant, 65 Možná že se mýlím, 47

Muzeum, 48 Myš, 70

Nad stádem koní, 111 Na kameni kámen, 14

Na kolena, 120 Námořnická, 71 Náruživá, 164 Nebude to ľahké, 147

Něco o lásce, 81 Není nutno, 159 Nikdo to nebere, 8 Norwegian wood, 172

Okoř, 78 Otázky, 141

Panenka, 84 Panenka, 92 Pátá, 161 Piite vodu, 49

Píseň neznámého vojína, 66 Píseň o Ferdovi a Mravenci, 114

Píseň zhrzelého trampa, 50 Písnička pro tebe, 138

Plakala, 115 Pocity, 93 Pod oknem, 121 Podvod, 15 Po schodoch, 148 Pramen zdraví, 160

Pramínek vlasů, 126 Pražákům je hej, 145

Proměny, 22

Ráda se miluje, 72 Rána v trávě, 102 Rocky Top, 31 Rosa na kolejích, 96 Rovnou, tady rovnou, 32

Ruby Tuesday, 188 Růže z papíru, 16 Růže z Texasu, 97

Sametová, 165 Satisfaction, 189 Seděla u vody, 103 Sen. 130

Shine on you crazy diamond, 181

Signály, 17

Slavíci z Madridu, 98 Slečna Závist, 105 Slepic pírka, 134 Sluneční hrob, 106 Slunovrat, 18

Smoke on the water, 176 Snad jsem to zavinil já, 142

Snadné je žít, 135 Sovy v mazutu, 154

Srdce jako kníže Rohan, 149

Stánky, 19 Stará archa, 88 Starý příběh, 89 Strakapúd, 51 Stýskání, 9

Sweet home Alabama, 178

Šaškové počmáraní, 144

Šenkýřka, 122

Šípková Růženka, 124 Šrouby do hlavy, 131

Ššš, 162

Štěstí je krásná věc, 150

Švorcák, 36

Tak abyste to věděla, 99 Tak už mi má holka mává, 94

Tereza, 95 Těšínská, 52 Time, 182

Tisíc dnů mezi námi, 77

Traktor, 155 Trampská, 10 Trubadúrská, 73 Tři citrónky, 1 Tři kříže, 37

Ukolébavka, 53 Už to nenapravím, 74

Valčíček, 20

Variace na renesanční téma, 157

Včelín, 23

Veličenstvo Kat, 67 Velrybářská výprava, 80

Vrána, 112

Vyznavači ohňů, 61

We are the champions, 185 Wish you were here, 183

Yellow submarine, 173 Yesterday, 174

Zafúkané, 26 Zahrada ticha, 82 Zachraňte koně, 62 Zatanči, 54 Zatímco se koupeš, 55 Zátoka, 33 Země vzdálená, 113 Zítra ráno v pět, 56 Zkouška dospělosti, 68 Známka punku, 156 Ztráty a nálezy, 34

Želva, 143 Žízeň, 90

1. signální, 116

500 miles, 184

